

U S T A W A

z dnia

o wyrobach budowlanych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zasady kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu oraz zasady działania organów administracji publicznej w tej dziedzinie.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) wyrobie budowlanym – należy przez to rozumieć rzecz ruchomą, bez względu na stopień jej przetworzenia, przeznaczoną do obrotu, wytworzoną w celu zastosowania w sposób trwały w obiekcie budowlanym, wprowadzaną do obrotu jako wyrób pojedynczy lub jako zestaw wyrobów i mającą wpływ na spełnienie wymagań podstawowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016;
- 2) aprobacie technicznej – należy przez to rozumieć pozytywną ocenę techniczną przydatności wyrobu budowlanego do zamierzonego stosowania, uzależnioną od spełnienia wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których wyrób budowlany jest stosowany;
- 3) europejskiej aprobacie technicznej – należy przez to rozumieć pozytywną ocenę techniczną przydatności wyrobu budowlanego do zamierzonego stosowania, uzależnioną od spełnienia wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których

wyrób jest stosowany, wydaną zgodnie z wymaganiami Unii Europejskiej;

- 4) krajowej deklaracji zgodności – należy przez to rozumieć oświadczenie producenta stwierdzające, na jego wyłączną odpowiedzialność, że wyrób budowlany jest zgodny z Polską Normą wyrobu albo aprobatą techniczną;
- 5) znaku budowlanym – należy przez to rozumieć zastrzeżony znak wskazujący zapewnienie odpowiedniego stopnia zaufania, to znaczy, że dany wyrób budowlany jest zgodny z Polską Normą wyrobu albo aprobatą techniczną;
- 6) producencie – należy przez to rozumieć także upoważnionego przedstawiciela producenta;
- 7) sprzedawcy – należy przez to rozumieć podmiot przekazujący innemu podmiotowi wyrób budowlany wprowadzony do obrotu, w celu jego dalszego przekazania bądź zastosowania w obiekcie budowlanym;
- 8) właściwym organie – należy przez to rozumieć organy nadzoru budowlanego, stosownie do ich właściwości, określonej w art. 10, 12 i 13.

Rozdział 2

Wprowadzenie do obrotu wyrobów budowlanych

Art. 3. Wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu, jeżeli nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, w zakresie odpowiadającym jego właściwościom użytkowym i przeznaczeniu, to jest ma właściwości użytkowe umożliwiające prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym, w których ma być wbudowany, wmontowany, zainstalowany lub zastosowany w sposób trwały, spełnienie wymagań podstawowych.

Art. 4. 1. Wyrób budowlany nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, jeżeli jest:

- 1) oznakowany CE, co oznacza, że dokonano oceny jego zgodności z normą zharmonizowaną albo europejską aprobatą techniczną bądź krajową specyfikacją techniczną państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uznaną przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami podstawowymi albo
 - 2) umieszczony w określonym przez Komisję Europejską wykazie wyrobów mających niewielkie znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa, dla których producent wydał deklarację zgodności z uznanymi regułami sztuki budowlanej, albo
 - 3) oznakowany, z zastrzeżeniem ust. 4, znakiem budowlanym, którego wzór określa załącznik nr 1 do niniejszej ustawy.
2. Oznakowanie CE wyrobu budowlanego, który nie stwarza szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa oraz nie odpowiada lub odpowiada częściowo specyfikacjom technicznym, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest także dopuszczalne, wyłącznie po dokonaniu stosownej oceny zgodności.
 3. Wzór oznakowania CE określa załącznik nr 2 do niniejszej ustawy.
 4. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz norm zharmonizowanych i wytycznych do europejskich aprobat technicznych Europejskiej Organizacji do spraw Aprobat Technicznych (EOTA), których zakres przedmiotowy obejmuje wyroby budowlane, podlegające obowiązkowi oznakowania CE.
 5. W wykazie, o którym mowa w ust. 4, należy określić normy zharmonizowane i wytyczne do europejskich aprobat technicznych, których zakres przedmiotowy obejmuje wyroby budowlane mogące stwarzać szczególne zagrożenie dla zdrowia

lub bezpieczeństwa, mając na uwadze odpowiednie ustalenia Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Art. 5. Oznakowanie CE wyrobu budowlanego wprowadzonego do obrotu na podstawie niniejszej ustawy, do którego mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652), przewidujące takie oznakowanie, wskazuje, że wyrób budowlany spełnia wymagania zasadnicze, określone w tych przepisach.

Art. 6. Przy dokonywaniu oceny zgodności, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, można stosować następujące metody:

- 1) wstępne badanie reprezentatywnego wzorca wyrobu (badanie typu) prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę;
 - 2) badanie próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym, prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę, zgodnie z ustalonym planem badań;
 - 3) badanie sondażowe próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym, w obrocie handlowym lub na budowie, prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę;
 - 4) badanie przez producenta lub notyfikowaną jednostkę próbek z partii przygotowanej do wysłania albo dostarczonej odbiorcy;
 - 5) wewnętrzną (zakładową) kontrolę produkcji;
 - 6) wstępną inspekcję zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji przez notyfikowaną jednostkę;
 - 7) dozorowanie, ocenę i akceptację zakładowej kontroli produkcji przez notyfikowaną jednostkę.
2. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) systemy oceny zgodności, z zastosowaniem metod, o których mowa w ust. 1, wymagania, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności oraz sposób oznaczania wyrobów oznakowaniem CE, uwzględniając odpowiednie wymagania Unii Europejskiej;
- 2) polskie jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakres i formę aprobat oraz tryb ich udzielania, uchylania lub zmiany, mając na uwadze, że jednostki wydające europejskie aprobaty techniczne powinny:
 - a) uzależniać pozytywną ocenę przydatności wyrobu do zamierzonego zastosowania w budownictwie od spełnienia przez obiekt budowlany, w którym stosuje się ten wyrób, wymagań podstawowych,
 - b) dokonywać oceny przydatności wyrobu w oparciu o podstawy naukowe i wiedzę praktyczną,
 - c) zapewniać podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć,
 - d) dokonywać analiz danych w sposób zapewniający uzyskanie wyważonej oceny.
3. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz:
 - 1) mandatów udzielonych przez Komisję Europejską na opracowanie: europejskich norm zharmonizowanych oraz wytycznych EOTA, wraz z zakresem przedmiotowym tych mandatów;
 - 2) jednostek organizacyjnych państw członkowskich Unii Europejskiej upoważnionych do wydawania europejskich aprobat technicznych;
 - 3) wytycznych do aprobat technicznych EOTA, mając na uwadze stosowne ustalenia w tym zakresie Komisji Europejskiej,

opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich
oraz publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;

4) wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2.

Art. 7. 1. Oznakowanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym jest dopuszczalne, jeżeli producent, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonał oceny zgodności i wydał, na swoją wyłączną odpowiedzialność, krajową deklarację zgodności z Polską Normą wyrobu albo aprobatą techniczną.

2. Producent jest obowiązany do przechowywania krajowej deklaracji zgodności i innych dokumentów związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobu budowlanego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposoby:

- 1) deklarowania zgodności wyrobów budowlanych;
- 2) znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, należy określić w szczególności:

- 1) tryb deklarowania zgodności;
- 2) zawartość i wzór krajowej deklaracji zgodności;
- 3) sposób znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym;
- 4) zakres informacji dołączanej do wyrobu budowlanego znakowanego znakiem budowlanym.

Art. 8. 1. Aprobaty technicznej udziela się odpłatnie, na koszt wnioskodawcy, na czas określony dla wyrobu budowlanego, dla którego nie ustanowiono Polskiej Normy wyrobu albo wyrobu budowlanego, którego właściwości użytkowe, odnoszące się do wymagań podstawowych, różnią się istotnie od właściwości określonych w Polskiej Normie wyrobu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zmiany lub przedłużenia ważności aprobaty technicznej.

3. Aprobata techniczna jest udzielana na podstawie oceny właściwości użytkowych należycie zidentyfikowanego wyrobu budowlanego, potwierdzonych, w zależności od potrzeb, badaniami, obliczeniami, oględzinami, opiniami ekspertów i innymi dokumentami, z zastosowaniem przepisów szczególnych, w tym techniczno-budowlanych, Polskich Norm wyrobów i przepisów ustanawianych przez organizacje międzynarodowe, jeżeli wynika to z warunków stosowania wyrobu i przewidywanej jego trwałości.

4. Jednostki organizacyjne udzielające aprobat technicznych są obowiązane przekazywać bezzwłocznie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego informację o udzielonej aprobacie, która powinna zawierać:

- 1) numer aprobaty technicznej;
- 2) nazwę wyrobu budowlanego;
- 3) określenie wnioskodawcy;
- 4) rodzaj wyrobu budowlanego, jego typ i przeznaczenie;
- 5) okres ważności aprobaty technicznej.

5. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób udzielania, zmiany i uchylania aprobat technicznych;
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do ich wydawania;
- 3) wysokość odpłatności z tytułu weryfikacji wniosku o udzielenie aprobaty technicznej;
- 4) sposób ustalania odpłatności za przeprowadzone czynności związane z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej.

6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, należy mieć na uwadze, że postępowanie aprobacyjne powinno być prowadzone w sposób najmniej uciążliwy dla wnioskodawców i zapewnić podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć, natomiast ustalone opłaty za przeprowadzone czynności związane

z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom tych czynności.

Art. 9. 1. Dopuszczone do jednostkowego zastosowania w obiekcie budowlanym są wyroby budowlane wykonane według indywidualnej dokumentacji technicznej, sporządzonej przez projektanta obiektu lub z nim uzgodnionej, dla których producent lub sprzedawca wydał oświadczenie wskazujące, że zapewniono zgodność wyrobu budowlanego z tą dokumentacją oraz z przepisami.

2. Indywidualna dokumentacja techniczna, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać opis rozwiązania konstrukcyjnego, charakterystykę materiałową i projektowane właściwości użytkowe wyrobu budowlanego oraz określać warunki jego wbudowania, wmontowania, zainstalowania lub zastosowania w danym obiekcie budowlanym, a także, w miarę potrzeb, instrukcję obsługi i eksploatacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres wydającego oświadczenie;
- 2) nazwę wyrobu budowlanego i miejsce jego wytworzenia;
- 3) identyfikację dokumentacji technicznej;
- 4) stwierdzenie zgodności wyrobu budowlanego z dokumentacją techniczną oraz przepisami;
- 5) adres obiektu budowlanego (budowy), w którym wyrób budowlany ma być wbudowany, wmontowany, zainstalowany lub zastosowany;
- 6) miejsce i datę wydania oraz podpis wydającego oświadczenie.

Rozdział 3

Organy właściwe w zakresie kontroli i postępowania administracyjnego w sprawie wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu oraz obowiązki tych organów

Art. 10. Organami właściwymi w sprawach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu, w zakresie uregulowanym w niniejszej ustawie, oraz organami wyspecjalizowanymi, w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, są:

- 1) wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego;
- 2) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Art. 11. Do podstawowych obowiązków właściwych organów należy kontrola wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, prowadzenie postępowań administracyjnych w tym zakresie oraz wykonywanie zadań, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1-4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 12. 1. Do obowiązków wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego należy:

- 1) prowadzenie kontroli planowych i doraźnych;
- 2) prowadzenie postępowań administracyjnych w I instancji;
- 3) udział w kontrolach prowadzonych przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego – na jego wezwanie;
- 4) zlecanie badań pobranych, w toku kontroli, próbek wyrobów budowlanych;
- 5) bezzwłoczne przekazywanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego postanowień i decyzji administracyjnych wydanych w wyniku kontroli;

6) wydawanie dla organów celnych opinii o wyrobach budowlanych.

2. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego sporządza wojewódzki roczny plan kontroli i przedkłada go do zatwierdzenia Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego, do dnia 15 listopada roku poprzedzającego rok objęty planem.

3. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego wprowadza do planu, o którym mowa w ust. 2, zadania wskazane przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

4. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego sporządza sprawozdanie z wykonania planu, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając kontrole doraźne i przekazuje je do końca marca roku następnego Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego. W sprawozdaniu należy zawrzeć informacje sprawozdawcze przekazywane Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 13. 1. Do obowiązków Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego należy:

- 1) prowadzenie Krajowego Wykazu Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych;
- 2) zatwierdzanie wojewódzkich rocznych planów kontroli;
- 3) przedstawianie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do zaopiniowania okresowych planów kontroli wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1;
- 4) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rocznych sprawozdań z przeprowadzonych kontroli wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może:

- 1) sporządzać roczne plany kontroli;

- 2) prowadzić kontrole planowe i doraźne;
- 3) zlecać badania pobranych, w toku kontroli, próbek wyrobów budowlanych.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może wezwać wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego do:

- 1) udziału w prowadzonej przez siebie kontroli;
- 2) przeprowadzenia doraźnej kontroli w określonym zakresie;
- 3) wprowadzenia do wojewódzkiego rocznego planu kontroli określonych zadań.

Art. 14. 1. W Krajowym Wykazie Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych, zwanym dalej „Wykazem”, są gromadzone dane i informacje dotyczące wyrobów budowlanych, podlegających oznakowaniu znakiem budowlanym, niezgodnych z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie, a w szczególności:

- 1) dane umożliwiające identyfikację zakwestionowanego wyrobu budowlanego;
- 2) informacje o:
 - a) rodzaju i zakresie niezgodności zakwestionowanego wyrobu budowlanego,
 - b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do zakwestionowanego wyrobu budowlanego,
 - c) zagrożeniach, jakie może spowodować zakwestionowany wyrób budowlany, wraz z określeniem tych zagrożeń.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego dokonuje wpisów do Wykazu w przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz w art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, na wniosek wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego lub z urzędu, usuwa wpis

w Wykazie, nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzje, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz w art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, stały się ostateczne, w przypadku gdy:

- 1) producent udowodni, że wycofał z obrotu wszystkie egzemplarze zakwestionowanego wyrobu budowlanego;
- 2) niezgodności zakwestionowanego wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie zostały usunięte.

4. Wykaz jest publicznie dostępny.

5. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może, w każdym czasie, podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w Wykazie.

6. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia Wykazu.

7. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, powinno określać w szczególności: wzór Wykazu, sposób dokonywania i usuwania wpisów w tym Wykazie oraz niezbędne informacje o decyzjach administracyjnych, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

Rozdział 4

Kontrola wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu

Art. 15. 1. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu, a w przypadku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, również na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Właściwy organ lub osoba działająca z jego upoważnienia, zwani dalej „kontrolującym”, mają prawo wstępu na teren, na którym jest prowadzona działalność gospodarcza, polegająca na obrocie wyrobami budowlanymi.

3. W kontroli prowadzonej przez właściwy organ, a dotyczącej wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, może uczestniczyć, za

zgoda tego organu, pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, upoważniony przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 16. 1. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania jego działalności, w czasie jej wykonywania oraz w obecności kontrolowanego.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w siedzibie właściwego organu, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia okoliczności sprawy.

3. Kontrola może dotyczyć wyrobu budowlanego, prawidłowości oznakowania wyrobu budowlanego lub dokumentacji technicznej wyrobu budowlanego.

4. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, są obowiązani do przekazania tych dowodów i udzielenia informacji na żądanie organu prowadzącego kontrolę.

5. Żądanie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać:

- 1) określenie rodzaju dowodów oraz rodzaju i zakresu informacji, którego dotyczy;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) określenie terminu udostępnienia dowodów lub udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o skutkach nieudostępnienia żądanych dowodów lub informacji albo udostępnienia dowodów lub informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 17. 1. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego producenta przedstawienia, w wyznaczonym terminie, w szczególności:

- 1) deklaracji zgodności wyrobu budowlanego;
- 2) nazwy i adresu producenta wyrobu budowlanego, jeżeli kontrolowanym jest jego upoważniony przedstawiciel;

- 3) wykazu uwzględnionych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2, uwzględnionych Polskich Norm wyrobu albo aprobat technicznych;
- 4) ogólnego opisu wyrobu budowlanego, schematów oraz instrukcji obsługi tego wyrobu.

2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do zgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie, kontrolujący może dodatkowo zażądać od producenta przedstawienia, w wyznaczonym terminie, dokumentów związanych z oceną zgodności, a w szczególności:

- 1) sprawozdania z przeprowadzonych badań;
- 2) informacji o systemie zarządzania jakością.

3. W przypadku gdy kontrolowany wyrób budowlany stwarza zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, kontrolujący może zażądać od producenta przedstawienia, w wyznaczonym terminie, pełnej dokumentacji technicznej.

4. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego sprzedawcy, w szczególności:

- 1) wskazania nazwy i adresu producenta wyrobu budowlanego;
- 2) ogólnego opisu wyrobu budowlanego, schematów oraz instrukcji obsługi tego wyrobu.

5. W trakcie kontroli kontrolujący może ponadto, w szczególności:

- 1) badać dokumenty w zakresie objętym kontrolą oraz żądać od producenta sporządzenia ich kopii oraz tłumaczeń na język polski, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli;
- 2) dokonywać oględzin wyrobów budowlanych w zakresie objętym kontrolą;
- 3) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;

- 4) żądać od kontrolowanego udzielenia w wyznaczonym terminie pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
 - 5) przesłuchiwać osoby w charakterze strony, świadka lub biegłego, jeżeli jest to niezbędne dla wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
 - 6) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
 - 7) zabezpieczać dowody, wyroby budowlane, pomieszczenia lub środki przewozowe;
 - 8) pobierać nieodpłatnie próbki wyrobów budowlanych do badań.
6. Kontrolowany jest obowiązany:
- 1) umożliwić kontrolującemu dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 5;
 - 2) potwierdzić zgodność kopii dokumentów z oryginałami.

Art. 18. 1. Informacje uzyskane przez właściwy organ w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego nie podlegają ujawnieniu, jeżeli przekazujący je wskaże przyczynę, z powodu której wnioskuje o ich nieujawnienie.

2. Informacje, uzyskane w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego, objęte tajemnicą producenta lub sprzedawcy, rozumiane jako nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne oraz organizacyjne producenta lub sprzedawcy bądź inne informacje, co do których producent lub sprzedawca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, dla których zostały zgromadzone.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia informacji, o których mowa w ust. 1 lub 2, oraz dowodów uzyskanych w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego, właściwy organ lub Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów, w przypadku wyrobów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, ujawni je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych rozstrzygnięć.

Art. 19. 1. Kontrolujący jest uprawniony do wstępu oraz poruszania się w obiektach, pomieszczeniach i na terenie jednostki kontrolowanej za okazaniem legitymacji służbowej.

2. Do kontrolującego stosuje się przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, obowiązujące w jednostce kontrolowanej.

Art. 20. 1. Kontrolujący dokumentuje ustalenia kontroli w protokole kontroli, który przedstawia do podpisu kontrolowanego.

2. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub wnieść je na piśmie, w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

3. Właściwy organ jest obowiązany ustosunkować się do uwag zgłoszonych do protokołu kontroli niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

Art. 21. 1. Właściwy organ może, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, dokonać zabezpieczenia dowodów na czas niezbędny dla realizacji zadań kontroli.

2. Zabezpieczeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają w szczególności dokumenty, informacje oraz wyroby budowlane, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli.

3. Właściwy organ, który wydał w I instancji postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza jego wygaśnięcie, jeżeli ustały przyczyny powodujące konieczność zabezpieczenia dowodów.

Art. 22. 1. Kontrolujący, w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany, na wniosek właściwego organu, do zapewnienia kontrolującemu pomocy Policji w trakcie wykonywania kontroli.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przygotowania i prowadzenia kontroli przez właściwe organy.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) sposób zabezpieczania dowodów, pomieszczeń i środków przewozowych;
- 2) wzór upoważnienia do przeprowadzania kontroli;
- 3) wzory protokołów kontroli.

Art. 24. 1. W przypadku gdy producent nie przedstawi kontrolującemu dokumentów związanych z oceną zgodności wyrobu budowlanego bądź z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, właściwy organ może poddać wyrób budowlany badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie.

2. W celu ustalenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, można pobierać próbki wyrobu budowlanego, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań.

3. Pobranie próbki wyrobu budowlanego stwierdza się przez sporządzenie protokołu.

4. Równocześnie z pobraniem próbki wyrobu budowlanego należy, z zastrzeżeniem ust. 6, pobrać i zabezpieczyć dodatkową próbkę wyrobu

budowlanego z tej samej partii w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań (próbka kontrolna).

5. Próbką kontrolną jest przechowywana przez kontrolowanego, do czasu jej zwolnienia przez właściwy organ, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu budowlanego.

6. Próbkę kontrolną nie pobiera się, jeżeli:

- 1) pobranie próbki byłoby utrudnione z uwagi na wartość, rodzaj lub niewielką ilość wyrobu budowlanego;
- 2) przechowanie próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu budowlanego jest niemożliwe.

Art. 25. 1. Właściwy organ zleca badanie pobranych próbek wyrobu budowlanego lub próbek kontrolnych akredytowanemu laboratorium.

2. Po przeprowadzeniu badań sporządza się sprawozdanie z badań, które dołącza się do protokołu kontroli.

3. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, producent wyrobu budowlanego jest obowiązany do uiszczenia opłaty, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Do kosztów tych zalicza się koszty badań przeprowadzonych przez laboratoria, o których mowa w ust. 1, oraz koszty transportu i przechowywania próbek.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 3, właściwy organ ustala, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.

6. W przypadku gdy przeprowadzone badania wykazały, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, koszty przeprowadzonych badań ponosi Skarb Państwa.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób pobierania oraz badania próbki wyrobu budowlanego;
- 2) wzór protokołu pobrania próbki wyrobu budowlanego lub próbki kontrolnej;
- 3) sposób zabezpieczenia próbek wyrobu budowlanego i próbek kontrolnych;
- 4) wzór sprawozdania z badań;
- 5) sposób postępowania z pozostałościami po próbkach;
- 6) sposób ustalania, uiszczania i zwrotu opłaty, o której mowa w art. 25 ust. 3.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, należy mieć na uwadze, że sposób pobierania próbki nie może stanowić nadmiernego utrudnienia dla kontrolowanego, a sposób zabezpieczenia próbki powinien zapewnić jej ochronę przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, natomiast koszty badań powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom pobrania, badania, transportu i przechowywania próbki.

Rozdział 5

Postępowanie administracyjne w sprawach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu

Art. 27. Postępowanie w sprawie wyrobów budowlanych, niespełniających wymagań określonych w niniejszej ustawie, wszczyna się z urzędu, na podstawie ustaleń kontroli.

Art. 28. 1. W razie konieczności przeprowadzenia badań, w celu stwierdzenia czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone w niniejszej ustawie, właściwy organ może wydać postanowienie o zabezpieczeniu wyrobu budowlanego lub jego określonej partii.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, traci ważność po upływie 2 miesięcy od dnia doręczenia. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

3. Zabezpieczenia wyrobu budowlanego lub jego określonej partii dokonuje się przez jego opieczętowanie oraz sporządzenie inwentaryzacji w formie protokołu.

Art. 29. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli dotyczącej sprzedawcy, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, orzeka, w drodze decyzji:

- 1) zakaz dalszego przekazywania określonej partii wyrobu budowlanego, nakładając na producenta obowiązek zapewnienia usunięcia w wyznaczonym terminie określonych nieprawidłowości albo
- 2) nakaz wycofania z obrotu wyrobu budowlanego lub jego określonej partii.

2. W przypadku niewykonania obowiązku nałożonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ, w drodze decyzji, zakazuje obrotu określoną partią wyrobu budowlanego.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lub w ust. 2, właściwy organ jest obowiązany do przeprowadzenia niezwłocznie kontroli, dotyczącej producenta wyrobu budowlanego.

5. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i w ust. 2, przekazuje się niezwłocznie właściwemu organowi – według siedziby lub miejsca zamieszkania producenta wyrobu budowlanego, stanowiącego przedmiot tych decyzji.

Art. 30. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli dotyczącej producenta wyrobu budowlanego, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, nakazuje, w drodze decyzji:

- 1) wstrzymanie wprowadzania do obrotu wyrobu budowlanego lub jego określonej partii, nakładając obowiązek usunięcia w wyznaczonym terminie określonych nieprawidłowości albo
- 2) wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego lub jego określonej partii;
- 3) ograniczenie dalszego przekazywania wyrobu budowlanego użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy;
- 4) stronie postępowania powiadomić konsumentów lub użytkowników wyrobu budowlanego o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą, określając termin i sposób ich powiadomienia.

2. W przypadku niewykonania obowiązku nałożonego w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego lub jego określonej partii.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. W decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2, właściwy organ może także nakazać odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają.

5. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, właściwy organ może nakazać zniszczenie wyrobu budowlanego, na koszt producenta, jeżeli w inny sposób nie może usunąć zagrożeń spowodowanych przez ten wyrób.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 5, wydaje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą oraz stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób budowlany, mając na celu wyłącznie odwrócenie grożącego niebezpieczeństwa lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia konsumentów.

Art. 31. Właściwy organ wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą;
- 2) niezgodność wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą została usunięta albo wyrób ten został wycofany z obrotu;
- 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 32. 1. Stronami w postępowaniu administracyjnym są: producent wyrobu budowlanego lub sprzedawca określonej partii wyrobu budowlanego.

2. Organizacja społeczna może występować z żądaniem dopuszczenia do udziału w postępowaniu administracyjnym tylko w przypadku gdy osoba będąca stroną postępowania jest członkiem tej organizacji. Przepisów art. 31 § 1, 4 i 5 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniach prowadzonych na podstawie niniejszej ustawy.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 33. Kto:

- 1) wprowadza do obrotu wyrób budowlany nienadający się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych;

- 2) umieszcza znak budowlany na wyrobie budowlanym, który nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie;
 - 3) umieszcza na wyrobie budowlanym znak podobny do znaku budowlanego, mogący wprowadzić w błąd nabywcę lub użytkownika tego wyrobu,
- podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 34. Kto utrudnia lub udaremnia wykonywanie czynności kontrolnych właściwego organu, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 35. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów art. 7, art. 13 ust. 1 i 2, art. 40, art. 40b-40k, art. 41-41c, art. 42 oraz art. 45 nie stosuje się do wyrobów budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o zasadniczych wymaganiach, w przypadku wyrobów budowlanych należy przez to rozumieć wymagania podstawowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016).”;

- 2) w art. 6 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 albo”;

3) w art. 39a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes UOKiK dokonuje wpisów do rejestru w przypadku wydania decyzji, o których mowa:

1) w art. 41c ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3;

2) w art. 29 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 5 oraz art. 31 ustawy o wyrobach budowlanych.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do wyrobów budowlanych w rozumieniu ustawy o wyrobach budowlanych, z tym że terminy usunięcia wpisu liczy się od dnia, w których stały się ostateczne decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 2.”.

Art. 36. Jednostki organizacyjne, udzielające aprobat technicznych, są obowiązane, w terminie do dnia 1 lipca 2004 r., przekazać do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego informacje, o których mowa w art. 8 ust. 3, dotyczące udzielonych dotychczas aprobat technicznych.

Art. 37. Wyroby budowlane dopuszczone do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie, na podstawie przepisów dotychczasowych i na zasadach w tych przepisach określonych, nadają się do stosowania, w rozumieniu niniejszej ustawy, przy wykonywaniu robót budowlanych.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji postanowień dyrektywy 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustaw i aktów wykonawczych Państw Członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.2.1989, str. 12) w jej każdorazowym brzmieniu.
Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

**Załączniki
do ustawy z dnia o wyrobach budowlanych**

Załącznik nr 1

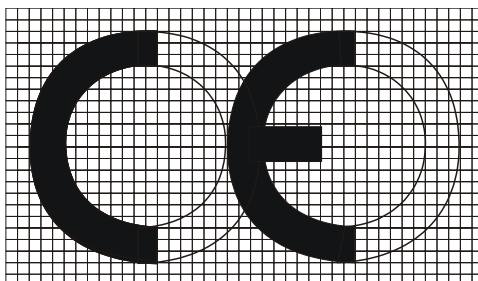
WZÓR ZNAKU BUDOWLANEGO

Objaśnienia:

1. Znak jest zbudowany na proporcjach zbliżonych do kwadratu z przesuniętym lewym bokiem.
2. W kwadrat jest wpisana litera B wykreślona w perspektywie równoległej.
3. Wysokość znaku budowlanego (wymiar a) nie może być mniejsza niż 10 mm.
4. Przy zmniejszaniu lub powiększaniu wzoru znaku budowlanego należy zachować jego proporcje.

WZÓR OZNAKOWANIA CE

Objaśnienia:

1. Oznakowanie ma postać symbolu w postaci stylizowanych liter "CE".
2. W przypadku zmniejszania lub powiększania oznakowania należy zachować proporcje przyjęte na podanym wyżej rysunku.
3. Poszczególne elementy oznakowania CE powinny mieć taki sam wymiar pionowy; wymiar ten nie może być mniejszy niż 5 mm.

UZASADNIENIE

Obecnie w Polsce system nadzoru rynku, w zakresie wyrobów wprowadzanych do obrotu, funkcjonuje w oparciu o ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm.). Ustawa ta, tworząc ramy prawne przeniesienia do polskiego systemu prawnego dyrektyw nowego podejścia, określa m.in. zasady dopuszczania do obrotu wyrobów podlegających ocenie zgodności, sprawowania nadzoru nad tymi wyrobami oraz organy właściwe w tych sprawach. Wspomniana ustawa ma charakter ustawy systemowej, a zatem nieuwzględniającej w pełni specyfiki poszczególnych grup wyrobów, w tym wyrobów budowlanych, których większość nie podlega jeszcze (brak norm zharmonizowanych) zasadom systemu europejskiego. Zgodnie z art. 1 ust. 3 tej ustawy zasady dopuszczania do obrotu i stosowania w budownictwie wyrobów budowlanych określają odrębne przepisy. Odrębne przepisy zawiera ustawa – Prawo budowlane. Należy podkreślić, że aktualnie w Polsce większość wyrobów budowlanych jest dopuszczonych do obrotu zgodnie z zasadami krajowymi (znak bezpieczeństwa, znak budowlany), określonymi dotychczas w ustawie – Prawo budowlane.

Obowiązująca ustawa – Prawo budowlane zawiera szczególne regulacje odnoszące się do wyrobów budowlanych (art. 3 pkt 16 i 18, art. 10 ustawy oraz akty wykonawcze wydane na tej podstawie), brak jest natomiast szczegółowych regulacji dotyczących procedury kontroli obrotu i konsekwencji z tego tytułu – przepisy takie znajdują się w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.).

Wskazane powyżej akty prawne zapewniają wdrożenie dyrektywy Rady nr 89/106/EWG w sprawie zbliżenia przepisów prawnych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych. System nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych, uformowany na podstawie ww. przepisów, przewiduje jednakże nakładanie i wzajemne uzupełnianie się niektórych kompetencji Inspekcji Handlowej i nadzoru budowlanego.

Projekt ustawy przewiduje precyzyjne rozgraniczenie zakresów regulacji ustawy o systemie oceny zgodności oraz ustawy o wyrobach budowlanych – pierwsza z tych ustaw dotyczy dopuszczenia do obrotu wyrobów, z wyjątkiem wyrobów budowlanych,

na zasadach systemu europejskiego (CE), natomiast ustawa o wyrobach budowlanych zawierać będzie kompleksową regulację dotyczącą zasad wprowadzania (dopuszczania) do obrotu wyrobów budowlanych, tak w oparciu o system europejski, jak i krajowy.

W wyniku wprowadzonych zmian poprawi się czytelność przepisów regulujących tę materię.

Mimo, że ustawa o systemie oceny zgodności zawiera procedury kontrolne i administracyjne dotyczące nadzoru nad rynkiem wyrobów, to w stosunku do wyrobów budowlanych właściwszym rozwiązaniem jest wprowadzenie jednolitych (dla systemu europejskiego i krajowego) procedur kontrolnych i administracyjnych, dotyczących nadzoru nad rynkiem tych wyrobów budowlanych. Proponuje się wprowadzenie tych procedur w ustawie o wyrobach budowlanych. Koniecznym jest w takiej sytuacji wyłączenie stosowania odpowiednich przepisów ustawy o systemie oceny zgodności w odniesieniu do wyrobów budowlanych.

Proponowane przepisy określają również organy wyspecjalizowane w rozumieniu ustawy o systemie oceny zgodności – są to organy nadzoru budowlanego (wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego i Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego). Organy te będą jednocześnie właściwe w odniesieniu do wyrobów budowlanych, dopuszczanych do obrotu w ramach systemu krajowego.

Omówienie poszczególnych przepisów

Art. 1 – określenie zakresu przedmiotowego i podmiotowego ustawy.

Art. 2 – zawiera „słowniczek” podstawowych pojęć używanych w ustawie:

- wyrobu budowlanego (pkt 1) – definicja odwołuje się do przepisów ustawy systemowej – ustawy o systemie oceny zgodności i nawiązuje do ustaleń dyrektywy Rady nr 89/106/EWG dotyczącej wyrobów budowlanych,

- aprobaty technicznej (pkt 2) – definicja odpowiada dotychczas zawartej w ustawie
 - Prawo budowlane definiacji oraz wprowadza nawiązanie do wymagań podstawowych, o których mowa w art. 5 Prawa budowlanego,
- europejskiej aprobaty technicznej (pkt 3) – dokument odniesienia funkcjonujący w przepisach europejskich,
- krajowej deklaracji zgodności (pkt 4) – dokument niezbędny do wprowadzenia wyrobu budowlanego do obrotu w systemie krajowym,
- znaku budowlanego (pkt 5) – znak potwierdzający dopuszczenie wyrobu budowlanego do obrotu w systemie krajowym, dotychczas definiowany w akcie wykonawczym do ustawy,
- sprzedawcy (pkt 7) – niezbędna definicja jednego z podmiotów uczestniczącego w obrocie wyrobami budowlanymi, nie występująca w ustawie o systemie oceny zgodności,
- właściwego organu (pkt 8) – wskazanie organów nadzoru budowlanego, jako właściwych w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy

oraz wskazuje, że pod pojęciem „producenta” należy także rozumieć jego upoważnionego przedstawiciela (spójność z ustawą o systemie oceny zgodności).

Art. 3 – stanowi modyfikację dotychczasowego art. 10 ust. 1 Prawa budowlanego; formułuje generalną zasadę dotyczącą stosowania wyrobów budowlanych.

Art. 4 – przepis ten formułuje generalną zasadę dotyczącą wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu (wzorem uregulowań funkcjonujących w niektórych państwach UE) – umożliwiającą producentowi dokonanie wyboru wprowadzania wyrobów do obrotu w oparciu o system europejski lub krajowy, o ile wyroby te przeznaczone są na rynek polski. Przewiduje się tu również możliwość określenia (w drodze rozporządzenia właściwego ministra) grup wyrobów, w stosunku do których oznakowanie CE będzie obowiązkowe.

Art. 5-10 – przeniesienie dotychczasowej treści art. 10 ust. 2-8 Prawa budowlanego oraz jej zmodyfikowanie, zgodnie z zasadami techniki prawodawczej. Różnice merytoryczne w stosunku do dotychczasowych regulacji sprowadzają się do:

- 1) zobowiązania ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do opublikowania wykazu:
 - a) mandatów udzielonych przez Komisję Europejską na opracowanie europejskich norm zharmonizowanych oraz wytycznych EOTA (art. 6 ust. 3 pkt 1),
 - b) wytycznych do aprobat technicznych EOTA (art. 6 ust. 3 pkt 3);
- 2) rezygnacji z certyfikatu na znak bezpieczeństwa, z uwagi na utratę mocy, z dniem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (art. 4 ust. 1 pkt 3 oraz art. 7 ust. 1);
- 3) wprowadzenia zasady, że wystarczającym dokumentem będzie deklaracja zgodności z Polską Normą lub aprobatą techniczną (rezygnacja z certyfikacji zgodności) (art. 7 ust. 1);
- 4) określenia obowiązków producenta, w zakresie przechowywania odpowiednich dokumentów dotyczących wyrobów budowlanych (art. 7 ust. 2);
- 5) określenia w załącznikach do ustawy (dotychczas w aktach wykonawczych do Prawa budowlanego) wzorów oznakowania CE oraz znaku budowlanego.

Rozdziały 3-6 określają obowiązki organów nadzoru budowlanego w odniesieniu do nadzoru nad wyrobami budowlanymi wprowadzonymi do obrotu oraz postępowanie kontrolne i administracyjne w tym zakresie.

Organami sprawującymi nadzór nad wyrobami budowlanymi wprowadzonymi do obrotu na podstawie niniejszej ustawy, jak również organami wyspecjalizowanymi, w rozumieniu ustawy o systemie oceny zgodności, będą wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego oraz Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (art. 10, 12 oraz 13).

W rozdziałach 4 oraz 5 określono procedury kontrolne i administracyjne związane z nadzorem nad wyrobami budowlanymi wprowadzonymi do obrotu. Procedury te są

tożsame dla wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu na podstawie systemu europejskiego jak i krajowego. Oznaczało to konieczność wyłączenia stosowania odpowiednich przepisów ustawy o systemie oceny zgodności (zob. art. 35). Uznano, że wyroby budowlane, podlegające obu systemom wprowadzania do obrotu, powinny podlegać kontroli według jednolitych zasad. Dzięki temu uniknie się sytuacji, w której organ dokonujący kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu musiałby – często w stosunku do tego samego podmiotu – stosować odrębne procedury kontrolne i administracyjne, co w sposób oczywisty utrudniałoby sprawowanie właściwego nadzoru nad obrotem.

W rozdziale 4 zawarto przepisy precyzyjnie regulujące kto i na jakich zasadach może przeprowadzać kontrole w sprawach wyrobów budowlanych, jak również określono obowiązki kontrolującego i podmiotu poddanego kontroli. Szczegółowy tryb postępowania organów nadzoru budowlanego podczas wykonywania kontroli zostanie określony w rozporządzeniu (art. 23). Również w rozporządzeniu zostanie określony szczegółowy tryb i sposób pobierania oraz badania próbek wyrobu budowlanego (art. 26).

W rozdziale 5 uregulowano przebieg postępowania administracyjnego, prowadzonego w wyniku ustaleń kontroli. Przewiduje się, że w trakcie tego postępowania mogą być wydawane określone w ustawie akty administracyjne kierowane do sprzedawcy albo producenta wyrobu budowlanego.

Przewiduje się również, że właściwy organ będzie zobowiązany do przeprowadzenia kontroli u producenta lub importera wyrobu budowlanego, w przypadku zakwestionowania tego wyrobu w trakcie kontroli dotyczącej sprzedawcy wyrobu.

W art. 32 zdefiniowano również na potrzeby postępowań administracyjnych w zakresie nadzoru rynku pojęcie strony oraz kryteria dopuszczania organizacji społecznych na prawach strony.

W rozdziale 6 wprowadzono sankcje karne w zakresie obrotu wyrobami budowlanymi w ramach systemu krajowego. Przewidziano analogiczne sankcje jak w ustawie o systemie oceny zgodności. Objęto również penalizacją czyny polegające na utrudnianiu lub udaremnianiu wykonywania czynności kontrolnych właściwego organu.

W załącznikach do ustawy określono wzór znaku budowlanego, zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3, oraz wzór znaku CE – art. 4 ust. 2.

Art. 35 – zawiera odpowiednie zmiany do ustawy o systemie oceny zgodności – wyłączenie stosowania niektórych przepisów w odniesieniu do wyrobów budowlanych bądź dostosowanie odpowiednich przepisów do regulacji zawartych w niniejszym projekcie.

Art. 36 – przepis przejściowy zobowiązujący jednostki organizacyjne udzielające aprobat technicznych do przekazania stosownych informacji Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego.

Art. 37 – przepis przejściowy, pozwalający pozostawić w obrocie wyroby budowlane dopuszczone do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie na podstawie przepisów i zasad dotychczasowych.

Art. 38 – określenie daty wejścia ustawy w życie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Zakres regulacji

Ustawa w sposób jednolity i kompleksowy reguluje sprawy wprowadzania do obrotu oraz nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych.

2. Skutki wprowadzenia regulacji

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zorganizowanie nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych odbywać się będzie w ramach realizacji przyjętego przez Radę Ministrów Programu Wykonawczego. Zgodnie z tym programem i przyjętymi dokumentami:

- 1) koszty realizacji Programu Wykonawczego wdrażania systemu nadzoru rynku w zakresie dyrektyw nowego podejścia,
- 2) koszty kadrowego wzmocnienia systemu nadzoru rynku w zakresie dyrektyw nowego podejścia,

przeznaczono na nadzór budowlany kwoty, w pierwszym przypadku 2 742 600 zł i w drugi 3 930 000 zł, razem 6 672 600 zł. Środki te przewidziano w projekcie budżetu państwa na rok 2004.

W związku z powyższym wprowadzenie w życie ustawy nie powoduje dodatkowych i nieprzewidzianych wydatków z budżetu państwa.

Wpływ na rynek pracy

Projektowane regulacje pozostaną bez wpływu na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projektowane regulacje mają wpływ na konkurencyjność gospodarki. Przepisy dotyczące nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych stabilizują rynek krajowy, przyczynią się do eliminowania przejawów nieuczciwej konkurencji w zakresie obrotu wyrobami budowlanymi. Tym samym będą one służyć promowaniu zdrowej

konkurencji w sektorze wyrobów budowlanych. Procedury przewidziane w projekcie ustawy zawierają skuteczne narzędzia pozwalające na wyeliminowanie z rynku wyrobów budowlanych, które nie spełniają wymogów prawa.

Należy podkreślić, że proponowane regulacje, w zakresie wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu, w zasadniczej swej części podtrzymują dotychczas obowiązujące na podstawie ustawy – Prawo budowlane zasady. Tym samym, sytuacja polskich producentów wyrobów budowlanych nie ulegnie, w tym zakresie, zmianie.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane regulacje nie zawierają przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie ustawy będzie skutkowało poprawą w sferze spójności systemu prawa.

3. Konsultacje społeczne

Konsultacjom społecznym poddano projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane, zawierający również przepisy obecnie ujęte w niniejszym projekcie, poprzez bezpośrednie przekazanie z prośbą o opinię do następujących podmiotów: Forum Związków Zawodowych, Izba Gospodarcza Gazownictwa, Krajowa Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Izba Budownictwa, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów, Krajowa Izba Urbanistów, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Polski Związek Inżynierów i Techników Sanitarnych, Stałe Przedstawicielstwo Kongresu Budownictwa Polskiego, Stowarzyszenie Architektów Polskich, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Towarzystwo Urbanistów Polskich, Związek Zawodowy „Budowlani”, Związek Mostowców RP, Związek Pracodawców – Producentów Materiałów dla Budownictwa, Związek Zawodowy Pracowników Drogownictwa RP. Projekt został zamieszczony również na stronach internetowych Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego oraz poddany konsultacjom środo-

wiskowym, w ramach ogólnopolskiej narady ze służbami architektoniczno-budowlanymi oraz nadzoru budowlanego szczebla wojewódzkiego w dniach 9 i 10 października 2003 r.

Ww. konsultacje potwierdziły celowość i zasadniczą trafność zaproponowanych regulacji. Wśród zgłoszonych opinii można wyodrębnić trzy grupy uwag i propozycji:

- 1) merytorycznych i ściśle związanych z zakresem nowelizacji,
- 2) redakcyjnych,
- 3) wykraczających poza zakres przedmiotowy nowelizacji.

Omówienie wyników konsultacji

Uwagi ogólne, zgłoszone w trakcie konsultacji, dotyczyły rozważenia możliwości uregulowania problematyki wyrobów budowlanych w odrębnym akcie prawnym (Izba Projektowania Budowlanego, Stowarzyszenie Architektów Polskich, Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budowlanych, Związek Pracodawców – Producentów Materiałów dla Budownictwa). Postulat ten został uwzględniony. Podnoszono również (SARP) potrzebę wzmocnienia kadrowego służb nadzoru budowlanego. Nowe zadania, przewidziane w projekcie ustawy, dotyczą problematyki nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych, która to problematyka jest objęta odrębnym programem rządowym. Niezbędne wzmocnienie nadzoru budowlanego jest w tym programie przewidziane.

Uwagi szczegółowe – część zgłoszonych uwag została uwzględniona w trakcie uzgodnień międzyresortowych.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O WYROBACH BUDOWLANYCH

Przedłożony projekt ustawy o wyrobach budowlanych ma na celu kompleksowe dostosowanie prawa polskiego do dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r.

Pomimo tego, że projekt zawiera rozwiązania o charakterze krajowym, przede wszystkim wdraża on do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 89/106/EWG. Dyrektywa ta należy do tzw. dyrektyw nowego podejścia, które w przeważającej liczbie zostały wdrożone do prawa polskiego na podstawie ustawy z 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności. Ustawa o systemie oceny zgodności była procedowana w trybie przewidzianym dla projektów ustaw dostosowawczych przez sejmową Komisję Europejską.

Dyrektywa o wyrobach budowlanych charakteryzuje się pewnymi cechami szczególnymi, które przemawiają za tym aby nie wdrażać jej w drodze rozporządzenia wydanego na podstawie art. 9 ustawy o systemie oceny zgodności. Te odrębności to przede wszystkim nieobowiązkowość oznakowania CE, posługiwanie się Europejskimi Aprobatami Technicznymi w budownictwie oraz szczególne rozwiązania dotyczące sytuacji, gdy przy wytworzeniu wyrobu budowlanego europejskie specyfikacje techniczne zastosowano częściowo lub ich nie zastosowano. Przykładowo, ze względu złożony charakter tego ostatniego rozwiązania w dyrektywie (art. 4 ust. 4), jego wdrożenie nastąpi w drodze rozporządzenia wydanego na podstawie art. 4 ust. 2 projektu. Tymczasem, ustawa o systemie oceny zgodności nie przewiduje takiego mechanizmu, a w art. 13 ust. 2 umożliwia udowodnienie zgodności wyrobu z wymaganiami zasadniczymi za pomocą innych środków niż normy zharmonizowane, czego z kolei nie dopuszcza dyrektywa 89/106/EWG. Inną ważną odrębnością od ustawy o systemie oceny zgodności jest fakt, że wyroby budowlane podlegają zarówno systemowi oceny zgodności („system europejski” na oznakowanie CE), jak i przepisom o charakterze wyłącznie krajowym („system krajowy” na znak budowlany „B”).

W związku z powyższym należy uznać, że ustawa o wyrobach budowlanych, podobnie jak ustawa z 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, jest ustawą dostosowującą prawo polskie do prawa Unii Europejskiej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 128 /04/DPE/gl

Warszawa, 15 stycznia 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o wyrobach budowlanych z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o wyrobach budowlanych (RM-10-201-03 – tekst z 10 stycznia 2004 r.) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedłożony projekt ustawy o wyrobach budowlanych ma na celu wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 89/106/EWG z 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów prawnych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych (Dz. Urz. nr L 220 z 30 sierpnia 1993 r., s.1).
- II. Jednym z najważniejszych elementów dyrektywy są rozwiązania przewidujące oznakowanie CE. Dyrektywa 89/106/EWG nie wprowadza obowiązku poddawania wyrobów budowlanych ocenie zgodności i oznakowaniu CE. Z treści dyrektywy jednoznacznie wynika bowiem tylko to, że państwa członkowskie są zobowiązane przyjmować do obrotu wyroby spełniające jej wymagania (art. 6 ust. 1). W związku z tym należy uznać, że zastosowanie

przepisów dyrektywy jest pozostawione uznaniu producenta. Za poddaniem wyrobu budowlanego oznakowaniu CE przemawiają ułatwienia w umieszczaniu tych wyrobów na rynkach innych krajów Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Jeżeli producent nie widzi potrzeby skorzystania z oznakowania CE (np. dlatego, że kieruje wyroby jedynie na rynki lokalne), może wprowadzać wyrób na rynek na podstawie odrębnych przepisów krajowych. Takie odrębne przepisy krajowe projekt ustawy przewiduje w art. 7 i 8.

Proponowany art. 4 ust. 1 pkt 1 przewiduje dokonanie oceny zgodności z normą zharmonizowaną lub europejską aprobatą techniczną, lub krajową specyfikacją uznaną przez Komisję Europejską. Przepisy art. 4 ust. 4 w zw. z art. 4 ust. 6 dyrektywy 89/106/EWG przewidują możliwość oznakowania CE także, gdy producent lub upoważniony przedstawiciel nie zastosował specyfikacji technicznych, które są podstawą domniemania zgodności z wymogami zasadniczymi. Może to być na przykład spowodowane zastosowaniem nowatorskich rozwiązań technicznych (por. *Guidance Paper I The Application of Article 4(4) of the Construction Products Directive*, pkt 3).

Ze względu na bardzo szczegółowy charakter tych przepisów dyrektywy, projektodawcy słusznie przewidzieli wdrożenie ich w rozporządzeniu wydanym na podstawie projektowanego art. 6 ustawy o wyrobach budowlanych.

Projektowana ustawa ogranicza zastosowanie tej możliwości do wyrobów nie stwarzających szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa. Pomimo, że właściwe przepisy dyrektyw nie przewidują takiego ograniczenia, jest ono zgodne z prawem wspólnotowym. Należy jednak liczyć się z tym, że podczas gdy polskim producentom odmówi się oznakowania CE w tym trybie, producenci zagraniczni będą mogli skorzystać z tego rozwiązania na podstawie swoich krajowych przepisów wiernie wdrażających dyrektywę 89/106/EWG. Wówczas nie będzie jednak można wyrobom takich zagranicznych producentów ograniczyć dostępu do polskiego rynku.

III. Należy zwrócić uwagę na problem wprowadzania na polski rynek wyrobów pochodzących z krajów Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które w tych krajach zostały wprowadzone do obrotu na podstawie przepisów innych niż wdrażające dyrektywę 89/106/EWG. Jeżeli w stosunku do takich wyrobów nie istnieją specyfikacje techniczne wskazane w art. 4 dyrektywy, zastosowanie ma jej art. 16. Ten przepis dyrektywy 89/106/EWG przewiduje uznanie dokonanych przez jednostki aprobowane w innych krajach członkowskich badań i inspekcji dokonanych zgodnie z metodami kraju przeznaczenia. Ponadto, przepis art. 16 dyrektywy przewiduje uznanie spełniania przez wyrób budowlany

przepisów kraju przeznaczenia, jeżeli w kraju produkcji spełnianie tych przepisów kraju zostało stwierdzone według metod obowiązujących w kraju przeznaczenia.

Ponieważ przepis art. 16 jednoznacznie nie nakazuje uznania badań przeprowadzonych w innych krajach członkowskich, wydaje się, że właściwe wykonanie tych przepisów zależy od zawarcia porozumień o uznaniu badań. Należy mieć przy tym na uwadze, że w razie zawarcia takich porozumień, skorzystanie z nich wymagać będzie odpowiedniej podstawy prawnej.

IV. Jedną z zasad prawa wspólnotowego jest tzw. wzajemne uznanie towarów legalnie wprowadzonych do obrotu w innych krajach członkowskich, jeżeli wyroby te nie podlegają przepisom wspólnotowym. W związku z tym powstaje problem dopuszczenia do polskiego rynku wyrobów objętych specyfikacjami wskazanymi w art. 4 dyrektywy, które zostały dopuszczone do obrotu w innych krajach członkowskich nie przewidujących obowiązkowego oznakowania CE, jeżeli zostały one dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów krajowych (tzn. nie będących wdrożeniem dyrektywy 89/106/EWG). W takim wypadku, należy uznać, że Polska będzie zobowiązana dopuścić takie wyroby do obrotu na podstawie klauzuli wzajemnego uznania.

Ponieważ klauzula wzajemnego uznania będzie zawarta w przyszłej ustawie horyzontalnej, nie jest konieczne zawarcie jej w przedłożonym projekcie.

V. Projektowana ustawa o wyrobach budowlanych należy do grupy aktów prawnych, które wdrażają tzw. dyrektywy nowego podejścia. Głównym aktem prawnym tej grupy jest ustawa z dnia 30 sierpnia 2002r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652).

Projektowana ustawa o wyrobach budowlanych w art. 35 pkt 1 określa zakres, w jakim do wyrobów budowlanych stosuje się ustawę o systemie oceny zgodności. Zdanie drugie art. 35 pkt 1 projektu stanowi, że ilekroć w jego przepisach jest mowa o zasadniczych wymaganiach, w przypadku wyrobów budowlanych należy przez to rozumieć wymagania podstawowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Zasadnicze wymagania w art. 5 pkt 16 ustawy o systemie oceny zgodności są zdefiniowane jako wymagania, które powinien spełniać wyrób wprowadzany do obrotu, określone w dyrektywach nowego podejścia. Tymczasem, wymagania podstawowe to wymagania stawiane obiektom budowlanym, a nie wyrobom budowlanym. Co prawda wyrób budowlany musi mieć takie właściwości użytkowe, aby prawidłowo zaprojektowany i wykonany obiekt budowlany, w których ten wyrób ma być wbudowany, wmontowany, zainstalowany lub zastosowany w sposób trwały, spełniał wymagania podstawowe (por. art. 3

4

Wskazane powyżej naruszenie art. 10 Traktatu nie jest związane z prawidłowością transpozycji dyrektywy, ale ze stosowaniem przepisów należących do kompetencji krajowej państw członkowskich. Dlatego, pomimo wątpliwości z brzemieniem art. 35 pkt 1, nie można z góry uznać, że narusza on prawo Unii Europejskiej.

Pan
Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

7. ~~10/6/97~~ ~~Electors~~

100-443887-100

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹
z dnia
w sprawie systemów oceny zgodności, wymagań jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki
uczestniczące w ocenie zgodności oraz sposób oznaczania wyrobów znakowaniem CE

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) systemy oceny zgodności;
- 2) wymagania, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności;
- 3) sposób oznaczania wyrobów znakowaniem CE.

§ 2. Ileż w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) zharmonizowanej specyfikacji technicznej - należy przez to rozumieć wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o wyrobach budowlanych dokumenty: normę zharmonizowaną, europejską aprobatę techniczną lub krajową specyfikację techniczną państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uznaną przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami podstawowymi;
- 2) wyrobie - należy przez to rozumieć wyrób budowlany w rozumieniu ustawy o wyrobach budowlanych;
- 3) certyfikacji zgodności - należy przez to rozumieć dokument wydany przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą potwierdzający, że proces wytwarzania wyrobu jest zgodny ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną;
- 4) deklaracji zgodności - należy przez to rozumieć oświadczenie producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, stwierdzające na jego wyłączną odpowiedzialność, że wyrób jest zgodny ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną.

Rozdział 2
Systemy oceny zgodności wyrobów budowlanych

§ 3. Wyrób jest zgodny ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną wyrobu, jeżeli spełnia wymagania określone w tej specyfikacji.

§ 4. 1. Wyróżnia się systemy oceny zgodności wyrobów, określone w załączniku do rozporządzenia.

2. Oceny zgodności wyrobu dokonuje producent, stosując systemy wskazane we właściwej zharmonizowanej specyfikacji technicznej wyrobu, z zastrzeżeniem § 5 i 6.

§ 5. W przypadku gdy zharmonizowana specyfikacja techniczna wyrobu wymaga dokonania oceny zgodności wyrobu zgodnie z systemem określonym w pkt 2 albo 3 załącznika do rozporządzenia, a producent nie zastosował jej postanowień lub zastosował je jedynie częściowo, to oceny zgodności takiego wyrobu dokonuje się zgodnie z systemem określonym w pkt 2 tego załącznika.

§ 6. Do wyrobu wytwarzanego jednostkowo może być stosowany system oceny zgodności, określony w pkt 3 załącznika do rozporządzenia, jeżeli specyfikacja techniczna wyrobu, z którą zgodność jest dokonywana, nie stanowi inaczej.

¹ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

§ 7. 1. Przez wystawienie deklaracji zgodności producent wyrobu oświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że wyrób jest zgodny ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną wyrobu.

2. W przypadku gdy zharmonizowana specyfikacja techniczna wyrobu wymaga dokonania oceny zgodności wyrobu zgodnie z systemem określonym w pkt 1 załącznika do rozporządzenia, producent może wystawić deklarację zgodności, jeżeli:

- 1) wykazał, przez wstępne badanie typu i zakładową kontrolę produkcji i, jeżeli wymaga tego zharmonizowana specyfikacja techniczna wyrobu, z którą zgodność jest potwierdzana, przez badanie zgodnie z ustalonym planem badań próbek, pobranych w zakładzie produkcyjnym, że wyrób jest zgodny z tą specyfikacją, oraz
- 2) notyfikowana jednostka certyfikująca potwierdziła, przez wydanie certyfikatu zakładowej kontroli produkcji, że przeprowadzona została wstępna inspekcja zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji i, jeżeli wymaga tego zharmonizowana specyfikacja techniczna wyrobu, z którą zgodność jest potwierdzana, że zapewniony został ciągły nadzór zakładowej kontroli produkcji.

3. W przypadku gdy zharmonizowana specyfikacja techniczna wyrobu wymaga dokonania oceny zgodności wyrobu zgodnie z systemem określonym w pkt 2 załącznika do rozporządzenia, producent może wystawić deklarację zgodności, jeżeli wstępne badanie typu wykonane przez notyfikowane laboratorium wykazało, że wyrób jest zgodny ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną wyrobu, oraz producent przez zakładową kontrolę produkcji zapewnił ciągłość tej zgodności.

4. W przypadku gdy zharmonizowana specyfikacja techniczna wyrobu wymaga dokonania oceny zgodności wyrobu zgodnie z systemem określonym w pkt 3 załącznika do rozporządzenia, producent może wystawić deklarację zgodności, jeżeli wykonane przez niego wstępne badanie typu wykazało, że wyrób jest zgodny ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną wyrobu, a przez zakładową kontrolę produkcji zapewnił ciągłość tej zgodności.

§ 8. 1. Deklaracja zgodności zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie, siedzibę i adres producenta;
- 2) opis wyrobu, w tym rodzaj i zastosowanie;
- 3) określenie zharmonizowanej specyfikacji technicznej wyrobu;
- 4) warunki dotyczące stosowania wyrobu, wynikające ze zharmonizowanej specyfikacji technicznej wyrobu;
- 5) oznaczenia i siedziby notyfikowanych jednostek, jeżeli brały one udział w ocenie zgodności wyrobu;
- 6) imię, nazwisko i stanowisko osoby upoważnionej do podpisania deklaracji zgodności w imieniu producenta.

2. Deklarację zgodności wystawia się przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu, w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności. Deklarację zgodności producent przechowuje przez okres 10 lat od daty zakończenia produkcji wyrobu i jest obowiązany przedkładać ją właściwym organom kontroli na ich żądanie.

§ 9. Certyfikat zakładowej kontroli produkcji zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie i siedzibę jednostki certyfikującej;
- 2) oznaczenie, siedzibę i adres producenta;
- 3) określenie zharmonizowanej specyfikacji technicznej wyrobu;
- 4) warunki dotyczące systemu zakładowej kontroli produkcji, wynikające ze zharmonizowanej specyfikacji technicznej wyrobu;
- 5) numer certyfikatu;
- 6) warunki i okres ważności certyfikatu, tam gdzie to ma zastosowanie;
- 7) imię, nazwisko i stanowisko osoby upoważnionej do podpisania certyfikatu.

Rozdział 3

Wymagania, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności

§ 10. W ocenie zgodności wyrobów uczestniczą notyfikowane, zgodnie z przepisami o systemie oceny zgodności, jednostki certyfikujące wyroby, jednostki certyfikujące zakładową kontrolę produkcji, jednostki kontrolujące oraz laboratoria.

§ 11. Jednostka certyfikująca zakładową kontrolę produkcji, ubiegająca się o autoryzację w celu notyfikacji, powinna posiadać certyfikat akredytacji, który:

- 1) potwierdza spełnienie wymagań i warunków zawartych w Polskich Normach, określających wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących ocenę oraz certyfikację/rejestrację systemów jakości;
- 2) został wydany w zakresie, o którym mowa w § 14 ust. 1.

§ 12. Jednostka kontrolująca, ubiegająca się o autoryzację w celu notyfikacji powinna posiadać certyfikat akredytacji, który:

- 1) potwierdza spełnienie wymagań i warunków zawartych w Polskich Normach, określających ogólne kryteria działania różnych rodzajów jednostek kontrolujących;
- 2) został wydany w zakresie, o którym mowa w § 14 ust. 1.

§ 13. Laboratorium ubiegające się o autoryzację w celu notyfikacji powinno posiadać certyfikat akredytacji, który:

- 1) potwierdza spełnienie wymagań i warunków zawartych w Polskich Normach, określających ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących;
- 2) został wydany w zakresie, o którym mowa w § 14 ust. 2.

§ 14. 1. Zakres akredytacji jednostki certyfikującej wyroby, jednostki certyfikującej zakładową kontrolę produkcji oraz jednostki kontrolującej powinien odnosić się do wyrobu lub grupy wyrobów i być określony przez odwołanie się do numeru, tytułu i zakresu:

- 1) zharmonizowanych norm europejskich;
- 2) krajowych specyfikacji technicznych wyrobów państw członkowskich Unii Europejskiej uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z wymaganiami podstawowymi;
- 3) wytycznych EOTA;
- 4) europejskich aprobat technicznych, wydanych bez wytycznych EOTA.

2. Zakres udzielonej akredytacji laboratorium powinien odnosić się do metod badań wyrobów i być określony przez odwołanie się do numeru, tytułu i zakresu:

- 1) europejskich norm na metody badań;
- 2) opublikowanych wytycznych EOTA;
- 3) europejskich aprobat technicznych, wydanych bez wytycznych EOTA, jeżeli dokumenty te takie metody zawierają.

Rozdział 4

Sposób oznaczania wyrobów znakowaniem CE

§ 15. Po wystawieniu deklaracji zgodności, a przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu, producent umieszcza na wyrobie znakowanie CE oznaczające, że wyrób jest zgodny ze zharmonizowaną specyfikacją techniczną wyrobu i zgodność ta została potwierdzona poprzez dokonanie oceny zgodności zgodnie z systemem oceny zgodności wyrobu, wskazanym w tej specyfikacji.

§ 16. 1. Znakowanie CE wyrobu składa się ze znaku zgodności oraz numeru identyfikacyjnego notyfikowanej jednostki certyfikującej, jeżeli taka jednostka brała udział w zastosowanym systemie oceny zgodności wyrobu.

2. Do znakowania CE należy dołączyć dodatkowe informacje, zawierające:

- 1) oznaczenie producenta;
- 2) ostatnie dwie cyfry roku, w którym znakowano wyrób;
- 3) numer certyfikatu zgodności, jeżeli taki certyfikat był wymagany;
- 4) dane umożliwiające identyfikację właściwości wyrobu, jeżeli wynika to ze zharmonizowanej specyfikacji technicznej wyrobu.

§ 17. Znakowanie CE umieszcza się w sposób wskazany w zharmonizowanej specyfikacji technicznej wyrobu:

- 1) bezpośrednio na wyrobie lub etykiecie przymocowanej do wyrobu lub
- 2) na opakowaniu jednostkowym albo opakowaniu zbiorczym wyrobu lub
- 3) na dokumentach handlowych dotyczących wyrobu.

§ 18. Na wyrobie mogą być umieszczone inne znakowania, jeżeli nie będą one ograniczać widoczności i czytelności znakowania CE, a ich znaczenie i forma graficzna nie będą wprowadzać w błąd, że jest to znakowanie CE.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

ZAŁĄCZNIK
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia (poz.)

SYSTEMY OCENY ZGODNOŚCI WYROBÓW BUDOWLANYCH

1. System 1 - Deklarowanie zgodności wyrobu przez producenta na podstawie:
 - 1) zadania producenta
 - a) wstępnego badania typu;
 - b) zakładowej kontroli produkcji;
 - c) badań próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym zgodnie z ustalonym planem badania, jeżeli dodatkowo wymaga tego zharmonizowana specyfikacja techniczna;
 - 2) zadania notyfikowanej jednostki
 - a) certyfikacji zakładowej kontroli produkcji na podstawie:
 - wstępnego inspekcji fabryki i zakładowej kontroli produkcji;
 - ciągłego nadzoru, oceny i akceptacji zakładowej kontroli produkcji, jeżeli dodatkowo wymaga tego zharmonizowana specyfikacja techniczna.
3. System 2 - Deklarowanie zgodności wyrobu przez producenta na podstawie:
 - 1) wstępnego badania typu prowadzonego przez notyfikowane laboratorium;
 - 2) zakładowej kontroli produkcji.
4. System 3 - Deklarowanie zgodności wyrobu przez producenta na podstawie:
 - 1) wstępnego badania typu prowadzonego przez producenta;
 - 2) zakładowej kontroli produkcji.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie systemów oceny zgodności, wymagań jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności oraz sposób oznaczania wyrobów znakowaniem CE, stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.).

Obecnie materia ta regulowana jest przez Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2002 r. w sprawie systemów oceny zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu ich oznaczania znakowaniem CE (Dz. U. Nr 209, poz. 1779), wydane na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. Przepisy art. 10 ustawy - Prawo budowlane zastąpione zostaną ustawą o wyrobach budowlanych.

Należy wskazać, że w celu oznakowania wyrobu budowlanego CE, producent dokonuje oceny jego zgodności z normą zharmonizowaną albo europejską aprobatą techniczną bądź krajową specyfikacją techniczną państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uznaną przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami podstawowymi. W związku z powyższym zaistniała konieczność opracowania przedmiotowego rozporządzenia, które określa systemy oceny zgodności, wymagania, jakie powinny spełniać notyfikowane jednostki uczestniczące w ocenie zgodności; a także sposób oznaczania wyrobów znakowaniem CE, uwzględniając odpowiednie unormowania Unii Europejskiej.

Przy jego wydawaniu uwzględniono, że art. 6 ust. 1 ustawy o wyrobach budowlanych, przy dokonywaniu oceny zgodności, dopuszcza stosowanie następujących metod:

- wstępne badanie reprezentatywnego wzorca wyrobu (badanie typu) prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę;
- badanie próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym, prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę, zgodnie z ustalonym planem badań;
- badanie sondażowe próbek pobranych w zakładzie produkcyjnym, w obrocie handlowym lub na budowie, prowadzone przez producenta lub notyfikowaną jednostkę;
- badanie przez producenta lub notyfikowaną jednostkę próbek z partii przygotowanej do wysłania albo dostarczonej odbiorcy;
- wewnętrzną (zakładową) kontrolę produkcji;
- wstępną inspekcję zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji przez notyfikowaną jednostkę;
- dozorowanie, ocenę i akceptację zakładowej kontroli produkcji przez notyfikowaną jednostkę.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym ze względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie mają wpływu na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego, w szczególności nie spowodują wydatków budżetowych. Przepisy rozporządzenia nie wpłyną wpływu na rynek pracy oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym, poprawią natomiast wewnętrzną spójność systemu prawa.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹
z dnia
w sprawie kontroli wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób przygotowywania kontroli wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu;
- 2) szczegółowy tryb prowadzenia kontroli;
- 3) sposób dokumentowania wyników kontroli;
- 4) sposób zabezpieczania dowodów, pomieszczeń i środków przewozowych;
- 5) wzór upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;
- 6) wzory protokołów kontroli.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wyrobie - należy przez to rozumieć wyrób budowlany w rozumieniu ustawy o wyrobach budowlanych;
- 2) właściwym organie - należy przez to rozumieć organy określone w art. 10 ustawy o wyrobach budowlanych;
- 3) kontrolującym – należy przez to rozumieć prowadzący kontrolę właściwy organ lub osobę działającą z jego upoważnienia.

§ 3. 1. W celu realizacji planów kontroli, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o wyrobach budowlanych, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego opracowuje programy kontroli o znaczeniu krajowym lub ponadwojewódzkim oraz innych kontroli wykonywanych na jego zlecenie lub na zlecenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W pozostałych przypadkach programy kontroli opracowuje wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego.

3. Programy kontroli powinny zawierać w szczególności:

- 1) określenie podmiotowego i przedmiotowego zakresu kontroli;
- 2) wykaz przepisów prawnych regulujących zagadnienia objęte zakresem kontroli.

4. Kontrolujący przeprowadza kontrolę w oparciu o program kontroli.

§ 4. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać: datę wydania i termin ważności, oznaczenie organu wydającego upoważnienie, powołanie podstawy prawnej, imię, nazwisko i stanowisko służbowe uprawnionego pracownika, numer legitymacji służbowej, określenie czasu i terenu, na którym upoważnienie jest ważne oraz być podpisane przez organ, który je wydał i opatrzone pieczęcią.

2. Wzór upoważnienia do przeprowadzenia kontroli określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. Właściwy organ, na wniosek kontrolującego złożony przed zakończeniem kontroli, może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, przedłużyć termin przeprowadzenia kontroli przez dokonanie adnotacji na upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli.

§ 6. Zabezpieczenie dowodów wykonuje się w odniesieniu do:

¹ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

- 1) wyrobów - przez opatrzenie ich plombami, pieczęciami lub innymi znakami urzędowymi oraz przekazanie ich do przechowania kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi, z zastrzeżeniem pkt 2, albo przez przechowywanie ich w zabezpieczonym pomieszczeniu kontrolowanego albo wojewódzkiego inspektoratu, w warunkach właściwych dla poszczególnych rodzajów produktów;
- 2) dokumentów, ewidencji, informacji, innych rzeczy niebędących wyrobami oraz wyrobów, które mogą być dowodami w sprawach o wykroczenia lub w sprawach karnych - przez:
 - a) oddanie na przechowanie kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi w zamkniętym i zabezpieczonym pomieszczeniu,
 - b) opieczętowanie lub nałożenie innych znaków urzędowych i oddanie na przechowanie osobom, o których mowa w lit. a,
 - c) złożenie na przechowanie w pomieszczeniu właściwego organu;
- 3) pomieszczeń - przez ich zamknięcie oraz nałożenie plomb, pieczęci lub innych znaków urzędowych;
- 4) produktów niebezpiecznych - przez ich umieszczenie w pomieszczeniach i w warunkach spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych;
- 5) środków przewozowych.

§ 7. 1. Postanowienie dotyczące zabezpieczenia dowodów, o którym mowa w art. 21 ustawy o wyrobach budowlanych, powinno zawierać określenie terminu zabezpieczenia.

2. Jeżeli jest to możliwe, termin zabezpieczenia produktów powinien być określany z uwzględnieniem terminów gwarancji oraz innych terminów określających ważność lub trwałość produktu.

§ 8. Właściwy organ stwierdza wygaśnięcie postanowienia o zabezpieczeniu dowodów w okolicznościach, o których mowa w art. 21 ust. 3 ustawy o wyrobach budowlanych.

§ 9. 1. Wyniki kontroli kontrolujący dokumentuje w protokole kontroli, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Kontrolujący jest obowiązany zapoznać kontrolowanego lub jego przedstawiciela z treścią protokołu.

3. Protokół podpisuje kontrolujący oraz kontrolowany lub jego przedstawiciel, w którego obecności przeprowadzono kontrolę.

4. O braku uwag do protokołu należy uczynić adnotację w protokole.

5. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się, za pokwitowaniem, kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi, w którego obecności przeprowadzono kontrolę, a drugi pozostawia się w aktach sprawy.

6. W razie odmowy podpisania lub odbioru protokołu kontrolujący sporządzający protokół powinien uczynić o tym adnotację w protokole podając, jeżeli jest to możliwe, przyczynę odmowy.

§ 10. 1. W przypadku dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów kontrolujący sporządza odrębne protokoły. Przepisy § 9 stosuje się odpowiednio.

2. O sporządzeniu odrębnego protokołu należy uczynić adnotację w protokole kontroli.

3. Wzór protokołu oględzin stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 11. Kontrolujący może, z urzędu lub na wniosek kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, odrębnym protokole, o którym mowa w § 10 ust. 1.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia (poz.)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WZÓR

.....
(pieczęć nagłówkowa właściwego organu)

.....
(miejscowość i data)

Upoważnienie do kontroli nr

Na podstawie *art. 15 ust. 1* ustawy o wyrobach budowlanych , upoważniam:

imię:

nazwisko:

stanowisko służbowe:

nr legitymacji służbowej:

do przeprowadzenia kontroli wyrobów budowlanych w dniach:

na terenie:

.....

(dane identyfikujące kontrolowanego - imię i nazwisko lub nazwa, siedziba lub adres)

.....
(podpis)

Adnotacja o przedłużeniu termin przeprowadzenia kontroli:

.....

.....

.....
(data i podpis)

WZÓR

.....
(pieczęć nagłówkowa właściwego organu)

Nr akt kontroli.....

Karta nr.....

Protokół kontroli

W dniu r. o godz.
kontrolujący:.....
.....
.....

(imię i nazwisko, stanowisko, nr legitymacji służbowej)

reprezentujący Głównego / Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w,
działający na podstawie upoważnienia Nr, z dnia r.,
rozpoczął(ęli) kontrolę w:.....
.....
.....

(dane identyfikujące kontrolowanego - imię i nazwisko lub nazwa, siedziba lub adres)

Właścicielem kontrolowanego przedsiębiorstwa/jednostki*) jest:

.....
.....
.....

Kontrolę przeprowadzono w obecności:

.....
.....
.....
.....

Opis ustaleń kontroli:.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....
(podpis kontrolowanego lub
jego przedstawiciela)

.....
(podpis kontrolującego/kontrolujących)

*) Niepotrzebne skreślić.

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting or typing. There are no margins, text, or other markings on the page.

(podpis kontrolującego / kontrolujących)

Ciąg dalszy protokołu kontroli z dnia....., nr akt kontroli..... karta nr

W toku kontroli sporządzono następujące odrębne protokoły:.....

Załączniki do protokołu kontroli:

Do treści protokołu kontrolowany uwag nie zgłasza^{*)}.

Uwagi kontrolowanego/przedstawiciela kontrolowanego^{*)} odnośnie do stwierdzeń zawartych w protokole kontroli^{*)}:.....

Omówienie poprawek:

Na tym protokół zakończono i po osobistym odczytaniu podpisano w
w dniu r. o godzinie

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

Kontrolowany odmówił podpisania protokołu z powodu^{*)}:

.....
(podpis kontrolowanego lub
jego przedstawiciela)

.....
(podpis kontrolującego/kontrolujących)

Pouczenie:

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o wyrobach budowlanych kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do właściwego organu nadzoru budowlanego prowadzącego kontrolę, w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

Kwituję odbiór 1 egz. protokołu kontroli

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

WZÓR

.....
(pieczęć nagłówkowa właściwego organu)

Nr akt kontroli

Karta nr

Protokół oględzin

W dniu(ach).....
 kontrolujący:.....

(imię i nazwisko, stanowisko, nr legitymacji służbowej)

reprezentujący Głównego / Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w,
 działający na podstawie:

- 1) art. ustawy o wyrobach budowlanych,
- 2) art. Kpa, art. Kpw^{*)}, art. Kpk^{*)}

w obecności:

- 1)
- 2)

dokonał(li) oględzin:

.....

Oględziny wykazały, co następuje:

.....

.....
*(podpis kontrolowanego lub
 jego przedstawiciela)*

.....
(podpis kontrolującego / kontrolujących)

This image shows a full page of handwriting practice paper. It features 20 evenly spaced, horizontal dashed lines across the entire width of the page. The background is plain white, providing a clear guide for letter height and placement. There are no margins, text, or other markings present.

(podpis kontrolującego/kontrolujących)

Ciąg dalszy protokołu oględzin z dnia, nr akt kontroli..... karta nr.....

Omówienie poprawek:

Na tym protokół zakończono i po osobistym odczytaniu podpisano w dniu r. o godzinie

Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

Kontrolowany / przedstawiciel kontrolowanego*) odmówił podpisania protokołu z powodu:

.....
(podpis kontrolowanego lub
jego przedstawiciela)

.....
(podpis kontrolującego/kontrolujących)

Kwituję odbiór 1 egz. protokołu oględzin
(podpis kontrolowanego
lub jego przedstawiciela)

*) Niepotrzebne skreślić.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie kontroli wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu w sprawie stanowi realizację delegacji ustawowej, zawartej w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.), która upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do określenia sposobu przygotowania i prowadzenia kontroli.

Zgodnie z rozdziałem 4 ustawy o wyrobach budowlanych, organy wskazane w art. 10 ustawy, tzn. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego i wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego, prowadzą kontrole wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu. W związku z powyższym zaistniała konieczność opracowania przedmiotowego aktu, który określa w szczególności: sposób przygotowywania kontroli wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu, szczegółowy tryb prowadzenia kontroli, sposób dokumentowania wyników kontroli, sposób zabezpieczania dowodów, pomieszczeń i środków przewozowych, wzór upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, a także wzory protokołów kontroli.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym ze względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie mają wpływu na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego, w szczególności nie spowodują wydatków budżetowych.

Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na rynek pracy oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym, poprawią natomiast wewnętrzną spójność systemu prawa.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹
z dnia
w sprawie aprobat technicznych oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich
wydawania

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób udzielania, zmiany i uchylania aprobat technicznych;
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do ich wydawania;
- 3) wysokość odpłatności z tytułu weryfikacji wniosku o udzielenie aprobaty technicznej;
- 4) sposób ustalania odpłatności za przeprowadzone czynności związane z udzieleniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) jednostce aprobowanej – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną upoważnioną do udzielania, zmiany, przedłużania i uchylania nowelizacji aprobat technicznych;
- 2) kryteriach technicznych - należy przez to rozumieć zestaw wymagań, stanowiący podstawę certyfikacji wyrobów budowlanych na znak bezpieczeństwa;
- 3) wnioskodawcy - należy przez to rozumieć producenta lub grupę producentów wyrobu budowlanego, ubiegających się o udzielenie, zmianę lub przedłużenie aprobaty technicznej.

Rozdział 2
Postępowanie aprobacyjne

§ 3. 1. Jednostki aprobowane, przy zachowaniu warunków, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy o wyrobach budowlanych, opracowują dla rodzajowych grup wyrobów, w odniesieniu do których istnieją wystarczające podstawy naukowe i wiedza praktyczna dla ustalenia jednolitego zakresu i poziomu wymaganych właściwości użytkowych i własności technicznych, zbiór wymogów technicznych, stanowiący zalecenia udzielania aprobat technicznych, zwane dalej „zaleceniami”, stanowiące podstawę do oceny przydatności wyrobu do stosowania w budownictwie.

2. Przy opracowaniu zaleceń uwzględnia się właściwe przedmiotowo „Wytyczne dla europejskich aprobat technicznych” Europejskiej Organizacji Aprobatek Technicznych, zgodnie z dyrektywą 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów prawnych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wyrobów budowlanych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.12.1989, str. 12) w jej każdorazowym brzmieniu.

3. Zalecenia powinny zawierać w szczególności:

- 1) identyfikację grupy wyrobów, której dotyczą;
- 2) określenie wymaganych właściwości użytkowych i własności technicznych wyrobów, istotnie związanych z wymaganiami podstawowymi;
- 3) określenie metod badań właściwości użytkowych i własności technicznych, o których mowa w pkt 2;
- 4) metody oceniania i wnioskowania na podstawie wyników badań.

¹ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

4. Zalecenia, z wyjątkiem zaleceń dotyczących wyrobów stosowanych w budownictwie obronnym, są publikowane we własnych wydawnictwach jednostek aprobowanych.

5. W postępowaniu aprobowym stosuje się metody badań określone w Polskich Normach i zaleceniach oraz, w zależności od potrzeb, inne metody badań, opisane w ogólnie dostępnych publikacjach.

§ 4.1. Aprobata techniczna powinna zawierać w szczególności:

- 1) podstawę prawną;
- 2) identyfikację techniczną i nazwę handlową wyrobu oraz nazwę i adres wnioskodawcy;
- 3) przeznaczenie, zakres i warunki stosowania wyrobu oraz, w miarę potrzeb, warunki jego użytkowania i konserwacji;
- 4) właściwości użytkowe i własności techniczne wyrobu, istotnie związane z wymaganiami podstawowymi, ich poziom oraz metody badań;
- 5) klasyfikację wynikającą z odrębnych przepisów i Polskich Norm;
- 6) kryteria techniczne, jeżeli wyrób podlega obowiązkowej certyfikacji na znak bezpieczeństwa;
- 7) wytyczne dotyczące technologii wytwarzania, pakowania, transportu i składowania oraz szczegółowy sposób znakowania wyrobu;
- 8) datę wydania i termin ważności aprobaty;
- 9) stwierdzenie pozytywnej oceny technicznej i przydatności wyrobu do stosowania w budownictwie w zakresie określonym w pkt 3;
- 10) wskazanie obowiązującego systemu oceny zgodności;
- 11) wykaz dokumentów wykorzystanych w postępowaniu aprobowym, w tym wykaz raportów z badań wyrobu;
- 12) pouczenie, że aprobata techniczna nie jest dokumentem dopuszczającym wyrób do obrotu i stosowania w budownictwie.

2. Aprobata techniczna, z wyjątkiem aprobat technicznych wyrobów stosowanych w budownictwie obronnym, publikowane są w ramach własnych wydawnictw jednostek aprobowanych.

§ 5.1. Kierownik jednostki aprobowej powołuje Komisję Aprobata Technicznych, zwaną dalej „Komisją”. Komisja, która w miarę potrzeby może posiadać sekcje branżowe, działa na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez kierownika jednostki aprobowej.

2. W skład Komisji wchodzi, z zachowaniem proporcjonalności zapewniającej bezstronność działania, przedstawiciele jednostki aprobowej, jednostek certyfikujących wyroby, organizacji producentów i wykonawców budowlanych, głównych inwestorów publicznych oraz inni eksperci, w tym z Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej. Na posiedzenie Komisji są zapraszani przedstawiciele ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, innych ministrów właściwych ze względu na jednostkę aprobową, Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego.

3. Do zadań Komisji należy opiniowanie:

- 1) zaleceń, o których mowa w § 3;
- 2) wniosków o uchylenie aprobaty technicznej;
- 3) na żądanie wnioskodawcy lub na wniosek kierownika jednostki - przydatności aprobowanego wyrobu budowlanego do stosowania w budownictwie oraz rodzaju i zakresu badań niezbędnych do dokonania oceny tej przydatności;
- 4) innych spraw związanych z działalnością aprobową, przedstawionych do zaopiniowania przez kierownika jednostki aprobowej.

4. Na posiedzenie Komisji, na którym opiniowana jest przydatność wyrobu do stosowania w budownictwie lub rodzaj i zakres niezbędnych badań, zaprasza się wnioskodawcę.

§ 6.1. Wnioskodawca składa wniosek o udzielenie aprobaty technicznej we właściwej jednostce aprobowej.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres wnioskodawcy oraz miejsce produkcji wyrobu;
- 2) określenie, nazwę handlową i oznaczenie wyrobu;

- 3) opis techniczny wyrobu i jego odmiany asortymentowe;
- 4) przeznaczenie i zakres zastosowań wyrobów;
- 5) dane dotyczące właściwości użytkowych wyrobu i jego wpływu na środowisko;
- 6) warunki techniczne zastosowania wyrobu.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) pełnomocnictwo, jeżeli wnioskodawca nie występuje w postępowaniu akrobacyjnym osobiście;
- 2) rysunki techniczne, uzupełniające opis wyrobu;
- 3) dokumenty potwierdzające dane dotyczące właściwości użytkowych wyrobu, w tym raporty z przeprowadzonych badań wyrobu;
- 4) certyfikaty, atesty i opinie dotyczące wyrobu, wydane na podstawie odrębnych przepisów;
- 5) dowód opłaty za przeprowadzenie wstępnego rozpoznania wniosku.

4. Jednostka aprobowująca rejestruje wnioski, o którym mowa w ust. 1.

§ 7. Jednostka aprobowująca, w terminie 1 miesiąca od daty rejestracji wniosku, dokonuje formalnej weryfikacji wniosku, sprawdza jego kompletność i ocenia zasadność oraz zawiadamia wnioskodawcę o potrzebie przeprowadzenia postępowania aprobowacyjnego lub przedstawia pisemne uzasadnienie odmowy wszczęcia takiego postępowania.

§ 8. 1. Wszczęcie postępowania aprobowacyjnego następuje w terminie określonym porozumieniem stron o przeprowadzeniu takiego postępowania. W ciągu 2 miesięcy od tego terminu, jeżeli porozumienie nie stanowi inaczej, jednostka aprobowująca przedstawia wnioskodawcy pisemne stanowisko w sprawie wniosku, opracowane po ewentualnym zasięgnięciu opinii Komisji.

2. W stanowisku jednostka określa:

- 1) rodzaj, przedmiot i metody dodatkowych badań laboratoryjnych wraz ze zwięzłym uzasadnieniem konieczności ich wykonania;
- 2) zakres i przedmiot dodatkowych uzasadnień obliczeniowych i wykaz dodatkowych danych, sprawozdań oraz certyfikatów, atestów i opinii wynikających z odrębnych przepisów, niezbędnych do dokonania oceny przydatności wyrobu oraz wskazuje właściwe laboratoria do wykonania badań, o których mowa w pkt 1.

3. Uzyskanie dokumentów i wyników badań, o których mowa w ust. 2, należy do wnioskodawcy ubiegającego się o aprobatę techniczną i nie wchodzi w zakres postępowania aprobowacyjnego.

§ 9. 1. Jednostka aprobowująca uznaje wyniki badań:

- 1) laboratoriów akredytowanych zgodnie z przepisami o systemie oceny zgodności;
- 2) laboratoriów zagranicznych, jeżeli wynika to z umów międzynarodowych;
- 3) innych laboratoriów krajowych i zagranicznych, z którymi jednostka aprobowująca zawarła porozumienie w tym zakresie.

2. Jednostka aprobowująca może uznać, na żądanie wnioskodawcy, wyniki badań innych niż wymienione w ust. 1 laboratoriów krajowych i zagranicznych, jeśli są one wykonane metodami akceptowanymi przez tę jednostkę.

§ 10. 1. Jednostka aprobowująca, po uzyskaniu kompletu sprawozdań z badań i dokumentów określonych w § 8 ust. 2 oraz po ewentualnym zasięgnięciu opinii Komisji, dokonuje oceny przydatności wyrobu do stosowania w budownictwie.

2. Wydanie aprobaty technicznej następuje w terminie 2 miesięcy, a odmowa wydania aprobaty technicznej wraz z uzasadnieniem - w terminie 1 miesiąca od dnia uzyskania przez jednostkę aprobowującą dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Aprobatę techniczną lub odmowę udzielenia aprobaty technicznej podpisuje kierownik jednostki aprobowującej.

§ 11. Dla wyrobu, dla którego podstawę oceny przydatności do stosowania w budownictwie stanowią zalecenia, postępowanie aprobowacyjne prowadzone jest bez udziału Komisji. Jednostka aprobowująca opracowuje stanowisko, o którym mowa w § 8, i przedstawia je wnioskodawcy w ciągu 1 miesiąca od daty zawarcia porozumienia o wszczęciu postępowania aprobowacyjnego, a wydanie

aprobaty technicznej następuje w terminie 6 tygodni od dnia uzyskania przez jednostkę aprobującą kompletu dokumentacji, o której mowa w § 10 ust. 1.

§ 12. 1. Aprobata techniczna obowiązuje od dnia jej wydania.

2. Aprobata techniczna jest udzielana na okres 5 lat. Okres ten może być przedłużany bez przeprowadzenia ponownego postępowania aprobacyjnego.

§ 13. 1. Wymagania aprobaty technicznej mogą być zmienione przez jednostkę, która ją wydała, na wniosek producenta wyrobu zamierzającego dokonać zmian materiałowych, konstrukcyjnych, technologicznych, mogących mieć istotny wpływ na właściwości użytkowe wyrobu, lub rozszerzenia zakresu stosowania.

2. Zmiana wymagań aprobaty technicznej następuje w trybie zmiany aprobaty, po przeprowadzeniu postępowania aprobacyjnego w stosownym do zmian zakresie.

§ 14. 1. Aprobata techniczna może być uchylona przez jednostkę aprobującą, która ją wydała, w przypadku zmian w odrębnych przepisach, Polskich Normach, normach i przepisach ustanawianych przez organizacje międzynarodowe, jeżeli wynika to z zawartych umów, istotnych zmian w podstawach naukowych i stanie wiedzy praktycznej oraz niepotwierdzenia, w trakcie stosowania, pozytywnej oceny przydatności wyrobu.

2. Aprobata techniczna może być uchylona z inicjatywy własnej jednostki lub na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z udziałem wnioskodawcy i uzyskaniu opinii Komisji.

§ 15. 1. Jednostki aprobujące opracowują i publikują we własnych wydawnictwach informator zawierający:

- 1) wykaz asortymentowy wyrobów objętych działalnością aprobacyjną jednostki;
 - 2) opis postępowania aprobacyjnego, czas potrzebny do jego przeprowadzenia oraz informacje na temat opłat za tę działalność;
 - 3) wykaz zbiorów wymogów technicznych udzielania aprobat technicznych, o których mowa w § 3;
 - 4) listę laboratoriów badawczych, o których mowa w § 9 ust. 1.
2. Jednostka aprobująca prowadzi rejestr udzielonych i uchylonych aprobat technicznych.

Rozdział 3

Jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania aprobat technicznych (Jednostki aprobujące)

§ 16. Do udzielania, uchylania i zmiany aprobat technicznych upoważnione są:

- 1) Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów nie wskazanych w pkt 2-16, a także wyrobów termo- i hydroizolacyjnych, włókno-cementowych;
- 2) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej "Instal" w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów z zakresu inżynierii sanitarnej;
- 3) Instytut Badawczy Dróg i Mostów w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych wyłącznie w inżynierii komunikacyjnej;
- 4) Instytut Górnictwa Naftowego i Gazownictwa w Krakowie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych w sieciach i instalacjach paliw gazowych;
- 5) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Elementów Wyposażenia Budownictwa "Metalplast" w Poznaniu - w odniesieniu do zamków, okuć elementów budowlanych wyposażeniowych i wykończeniowych;
- 6) Instytut Energetyki w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych w inżynierii elektrycznej w zakresie napięcia powyżej 24 kV;
- 7) Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych wyłącznie do oczyszczania ścieków i przerobu osadów;
- 8) Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych wyłącznie w budownictwie obronnym;

- 9) Centrum Naukowo-Techniczne Kolejnictwa w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych wyłącznie do budowy nawierzchni kolejowych;
- 10) Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Izolacji Budowlanej "Izolacja" w Katowicach - w odniesieniu do wyrobów termo- i hydroizolacyjnych oraz włókno-cementowych;
- 11) Główny Instytut Górnictwa w Katowicach - w odniesieniu do aparatury eksplozymetrycznej w budynkach;
- 12) Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpowodziowej w Józefowie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych w stałych instalacjach gaśniczych i urządzeniach alarmu pożarowego;
- 13) Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych wyłącznie w obiektach przeznaczonych do hodowli zwierząt oraz do przechowywania produktów rolnych, środków produkcji rolnej i przetwórstwa rolno-spożywczego w gospodarstwach rolnych;
- 14) Instytut Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach - w odniesieniu do wyrobów stosowanych wyłącznie w budownictwie melioracyjnym;
- 15) Instytut Łączności w Warszawie - w odniesieniu do wyrobów stosowanych wyłącznie w sieciach i instalacjach telekomunikacyjnych, radiowo-telewizyjnych oraz komputerowych;
- 16) Centralny Ośrodek Chłodnictwa w Krakowie - w odniesieniu do pomp ciepłych oraz elementów chłodniczych w systemach klimatyzacyjnych.

§ 17. Jednostki aprobujące są obowiązane:

- 1) dokonywać oceny przydatności wyrobów w oparciu o podstawy naukowe i wiedzę praktyczną;
- 2) dokonywać analizy danych otrzymywanych od wszystkich zainteresowanych stron w sposób zapewniający uzyskanie wyważonej oceny;
- 3) zapewnić podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć;
- 4) prowadzić postępowanie aprobacyjne w sposób najmniej uciążliwy dla wnioskodawcy;
- 5) zapewniać poufność informacji uzyskanych w trakcie postępowania aprobacyjnego i zachowanie tajemnicy co do zastrzeżonych przez ubiegającego się o aprobatę techniczną wyników badań, dokumentacji konstrukcyjnej i opisu technologii;
- 6) przedkładać ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej coroczną informację o przebiegu działalności aprobacyjnej, nie później niż do końca pierwszego kwartału roku następnego.

§ 18. 1. Instytut Techniki Budowlanej prowadzi centralny rejestr i zbiór udzielonych i uchylonych aprobat technicznych oraz reprezentuje pozostałe jednostki aprobujące w Europejskiej Organizacji Aprobatek Technicznych.

2. Jednostki aprobujące są obowiązane do współpracy z Instytutem Techniki Budowlanej w zakresie zadań, o których mowa w ust. 1.

3. Instytut Techniki Budowlanej publikuje wytyczne, o których mowa w § 3 ust. 2.

Rozdział 4

Odpłatność za postępowanie aprobacyjne

§ 19. 1. Działalność jednostek aprobujących w zakresie objętym rozporządzeniem prowadzona jest odpłatnie na koszt wnioskodawcy.

2. Odpłatność za przeprowadzenie czynności, o których mowa w § 7, wynosi 100% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o rewaloryzacji oraz zasadach ustalania emerytur i rent.

§ 20. 1. Odpłatność za przeprowadzenie czynności związanych z udzieleniem, zmianą lub przedłużeniem terminu ważności aprobaty technicznej, z wyjątkiem czynności, o których mowa w § 19 ust. 2, określa się na podstawie udokumentowanej liczby godzin pracy i stawki godzinowej.

2. Jednostka aprobująca ustala w cenniku odpłatność za czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Ustalając w cenniku odpłatność za czynności o których mowa w ust. 1, jednostka aprobowująca zobowiązana jest uwzględniać rzeczywiście poniesione na badania koszty.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 21. 1. Postępowanie aprobowacyjne wszczęte na wniosek złożony przed wejściem w życie rozporządzenia prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Jednostka aprobowująca może z inicjatywy wnioskodawcy, w odniesieniu do wniosków, o których mowa w ust. 1, przeprowadzić postępowanie aprobowacyjne na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 22. Aprobaty techniczne, wydane w trybie i na zasadach wynikających z przepisów dotychczasowych, zachowują swoją ważność. Ważność aprobaty można przedłużyć w trybie, o którym mowa w § 12 ust. 2.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie aprobat technicznych oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania, stanowi realizację delegacji ustawowej, zawartej w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.), która upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do określenia sposobu udzielenia, zmiany i uchylania aprobat technicznych, jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania, wysokość odpłatności z tytułu weryfikacji wniosku o udzielenie aprobaty technicznej, a także sposobu ustalania odpłatności za przeprowadzone czynności związanych z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej.

Obecnie materia ta regulowana jest przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 1998 r. w sprawie aprobat i kryteriów technicznych oraz jednostkowego stosowania wyrobów budowlanych (Dz. U. Nr 107, poz. 679), wydane na podstawie art. 10 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o wyrobach budowlanych, aprobata techniczna może stanowić dokument odniesienia, z którym producent mający siedzibę na terenie RP dokonuje, na swoją wyłączną odpowiedzialność, oceny zgodności, i na tej podstawie znakuje wyrób budowlany znakiem budowlanym. Art. 8 ust. 1 i 2 ustawy o wyrobach budowlanych stanowi, że aprobata technicznej udziela się odpłatnie, na koszt wnioskodawcy, na czas określony dla wyrobu budowlanego, dla którego nie ustanowiono Polskiej Normy wyrobu albo wyrobu budowlanego, którego właściwości użytkowe, odnoszące się do wymagań podstawowych, różnią się istotnie od właściwości określonych w Polskiej Normie wyrobu. Aprobata techniczna jest udzielana na podstawie oceny właściwości użytkowych należycie zidentyfikowanego wyrobu budowlanego, potwierdzonych, w zależności od potrzeb, badaniami, obliczeniami, oględzinami, opiniami ekspertów i innymi dokumentami, z zastosowaniem przepisów szczególnych, w tym techniczno-budowlanych, Polskich Norm wyrobów i przepisów ustanawianych przez organizacje międzynarodowe, jeżeli wynika to z warunków stosowania wyrobu i przewidywanej jego trwałości.

W związku z powyższym zaistniała konieczność opracowania przedmiotowego aktu, przy wydaniu którego wzięto pod uwagę, że postępowanie aprobacyjne powinno być prowadzone w sposób najmniej uciążliwy dla wnioskodawców i zapewnić podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć, natomiast ustalone opłaty za przeprowadzone czynności związane z udzielaniem, zmianą lub przedłużeniem ważności aprobaty technicznej powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom tych czynności.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym ze względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie mają wpływu na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego, w szczególności nie spowodują wydatków budżetowych. Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na rynek pracy oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym, poprawią natomiast wewnętrzną spójność systemu prawa.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹
z dnia
w sprawie sposobu deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz znakowania wyrobów
budowlanych znakiem budowlanym

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa sposoby:

- 1) deklarowania zgodności wyrobów budowlanych;
- 2) znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) dokumencie odniesienia - rozumie się przez to Polską Normę wyrobu lub aprobatę techniczną;
- 2) programie badań - rozumie się przez to dokument ustalający wielkość partii wyrobu, wielkość próbki i sposób jej pobrania, badane cechy i metody badania oraz kryteria przyjęcia lub odrzucenia partii wyrobu, z której pobrano próbkę do badań;
- 3) zakładowej kontroli produkcji - rozumie się przez to systematyczne działania kontrolne prowadzone przez producenta, według określonych zasad i procedur, dostosowane do technologii produkcji i zmierzające do uzyskania wyrobu o wymaganych właściwościach;
- 4) wyrobie - rozumie się przez to wyrób budowlany w rozumieniu ustawy o wyrobach budowlanych.

Rozdział 2
Krajowa deklaracja zgodności

§ 3.1. Producent dokonuje oceny zgodności i wydaje na swą wyłączną odpowiedzialność krajową deklarację zgodności z dokumentem odniesienia, przy zastosowaniu procedury obejmującej:

- 1) wstępne badanie pełne wyrobu (badanie typu), wykonane przez producenta lub na jego zlecenie, w zakresie i metodami określonymi we właściwym dla wyrobu dokumencie odniesienia;
- 2) prowadzenie systematycznych działań kontrolnych procesów produkcyjnych wyrobu w ramach zakładowej kontroli produkcji;
- 3) badanie gotowych wyrobów, wykonywane przez producenta lub na jego zlecenie, zgodnie z ustalonym programem badań;
- 4) zakładową kontrolę produkcji – w odniesieniu do wyrobów mogących stwarzać szczególne zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa.

2. Krajowa deklaracja zgodności jest wydawana dla każdej partii wyrobu określonej w programie badań.

3. Przez wydanie krajowej deklaracji zgodności producent potwierdza, że procedura określona w ust. 1 została przeprowadzona i wykazuje zgodność wyrobu z właściwym dokumentem odniesienia.

§ 4.1. Krajowa deklaracja zgodności zawiera:

- 1) numer nadany przez wydającego;
- 2) nazwę i adres zakładu produkującego wyrób;

¹ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

- 3) identyfikację wyrobu zawierającą: symbol SWW lub kod PKWiU, nazwę, nazwę handlową, typ, odmianę, gatunek, klasę według dokumentu odniesienia oraz przeznaczenie i zakres stosowania wyrobu;
 - 4) identyfikację dokumentu odniesienia, z którym potwierdza się zgodność: numer, tytuł i rok ustanowienia Polskiej Normy wyrobu lub numer, tytuł i rok wydania aprobaty technicznej oraz nazwę jednostki organizacyjnej udzielającej aprobaty technicznej;
 - 5) identyfikację partii wyrobu, której dotyczy deklaracja;
 - 6) oświadczenie producenta, że wyrób spełnia wymagania dokumentu odniesienia;
 - 7) miejsce i datę wydania deklaracji zgodności;
 - 8) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności.
2. Wzór krajowej deklaracji zgodności określa załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 3

Oznakowanie wyrobów budowlanych znakiem budowlanym

§ 5. Znakiem budowlanym są oznakowane wyroby, dla których producent dokonał oceny zgodności i wydał krajową deklarację zgodności, o której mowa w § 3.

§ 6. 1. Oznakowanie wyrobów polega na umieszczeniu znaku budowlanego:

- 1) bezpośrednio na wyrobie lub etykiecie przymocowanej do wyrobu, w sposób widoczny, czytelny i trwały;
- 2) na opakowaniu jednostkowym wyrobu lub opakowaniu zbiorczym, w przypadku braku możliwości technicznych umieszczenia znaku w sposób określony w pkt 1.

2. Znak budowlany może być umieszczony na dokumentach handlowych towarzyszących wyrobowi, jeżeli oznakowanie wyrobu w sposób określony w ust. 1 nie jest możliwe ze względów technicznych.

3. Na wyrobach oznakowanych znakiem budowlanym mogą być umieszczane inne oznakowania.

§ 7. 1. Do wyrobu oznakowanego zgodnie z § 5 producent jest obowiązany dołączyć informację zawierającą:

- 1) nazwę i adres zakładu produkującego wyrób;
- 2) identyfikację wyrobu zawierającą: nazwę, nazwę handlową, typ, odmianę, gatunek i klasę według dokumentu odniesienia;
- 3) numer Polskiej Normy wyrobu lub aprobaty technicznej, z którą potwierdzono zgodność wyrobu;
- 4) identyfikację krajowej deklaracji zgodności, w tym jej numer;
- 5) identyfikację partii wyrobu;
- 6) inne dane, jeżeli wynika to z dokumentu odniesienia.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, należy dołączać do wyrobu w sposób określony w dokumencie odniesienia, a jeżeli dokument odniesienia tego nie zawiera - w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią przez stosującego ten wyrób.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

ZAŁĄCZNIK
do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia (poz.)

Krajowa deklaracja zgodności nr

1. Producent wyrobu:

(pełna nazwa i adres zakładu produkującego wyrób)

2. Nazwa wyrobu:

(nazwa lub nazwa handlowa, typ, odmiana, gatunek, klasa)

3. Klasyfikacja wyrobu:

(symbol SWW lub kod PKWiU)

4. Przeznaczenie i zakres stosowania wyrobu:

(zgodnie z dokumentem odniesienia)

5. Dokumenty odniesienia:

*(numer, tytuł i rok ustanowienia Polskiej Normy wyrobu lub numer, tytuł i rok wydania
aprobata technicznej oraz nazwa jednostki aprobującej)*

6. Partia wyrobu objęta deklaracją:

(dane niezbędne do identyfikacji partii określonej w programie badań)

Deklaruję z pełną odpowiedzialnością, że wyroby z partii określonej w pkt 6 są zgodne z dokumentami odniesienia wymienionymi w pkt 5.

.....
(miejsce i data wystawienia)

.....
*(imię, nazwisko i podpis
osoby upoważnionej)*

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym, stanowi realizację delegacji ustawowej, zawartej w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.), która upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym.

Obecnie materia ta regulowana jest przez Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 1998 r. w sprawie systemów oceny zgodności, wzoru deklaracji zgodności oraz sposobu znakowania wyrobów budowlanych dopuszczanych do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie (Dz. U. Nr 113, poz. 728), wydane na podstawie art. 10 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. Przepisy art. 10 ustawy - Prawo budowlane zastąpione zostaną ustawą o wyrobach budowlanych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o wyrobach budowlanych, wyrób budowlany nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, m.in. jeżeli jest oznakowany, znakiem budowlanym, którego wzór określa załącznik nr 1 do tejże ustawy. Natomiast, oznakowanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym jest dopuszczalne, jeżeli producent, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonał oceny zgodności i wydał, na swoją wyłączną odpowiedzialność, krajową deklarację zgodności z Polską Normą wyrobu albo aprobatą techniczną (art. 7 ust. 1 ustawy o wyrobach budowlanych).

W związku z powyższym zaistniała konieczność opracowania przedmiotowego aktu, który w szczególności określa tryb deklarowania zgodności, zawartość i wzór krajowej deklaracji zgodności, sposób znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym, a także zakres informacji dołączanej do wyrobu budowlanego znakowanego znakiem budowlanym.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym ze względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie mają wpływu na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego, w szczególności nie spowodują wydatków budżetowych. Przepisy rozporządzenia nie wpłyną wpływu na rynek pracy oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym, poprawią natomiast wewnętrzną spójność systemu prawa.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹
z dnia

w sprawie polskich jednostek organizacyjnych upoważnionych do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakresu i formy aprobat oraz trybu ich udzielania, uchylania lub zmiany

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) polskie jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania europejskich aprobat technicznych;
- 2) zakres i formę europejskich aprobat technicznych;
- 3) tryb udzielania, uchylania lub zmiany europejskich aprobat technicznych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) europejskich jednostkach aprobowanych - należy przez to rozumieć jednostki upoważnione przez kraje członkowskie Unii Europejskiej do wydawania europejskich aprobat technicznych;
- 2) EOTA - należy przez to rozumieć Europejską Organizację do spraw Aprobatek Technicznych, stowarzyszającą europejskie jednostki aprobowane;
- 3) wytycznych EOTA - należy przez to rozumieć „Wytyczne do europejskich aprobat technicznych” EOTA;
- 4) wspólnej wykładni procedur oceny - należy przez to rozumieć uzgodnione przez europejskie jednostki aprobowane zasady oceny wyrobu przy udzielaniu europejskiej aprobaty technicznej, opracowywane przez europejską jednostkę aprobowaną, do której wpłynął wniosek, w przypadku gdy Komisja Europejska wydała zgodę na udzielenie europejskiej aprobaty technicznej bez wytycznych EOTA;
- 5) wyrobie - należy przez to rozumieć wyrób budowlany w rozumieniu ustawy o wyrobach budowlanych;
- 6) przyjęciu wniosku - należy przez to rozumieć dokonanie formalnej weryfikacji wniosku, sprawdzenie jego kompletności i ocenę zasadności.

Rozdział 2

Polska jednostka organizacyjna upoważniona do udzielania europejskich aprobat technicznych

§ 3. Do udzielania europejskich aprobat technicznych upoważniony jest Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie, desygnowany na członka EOTA, zwany dalej „jednostką aprobowaną”.

Rozdział 3

Tryb udzielania, uchylania lub zmiany europejskiej aprobaty technicznej

§ 4. Europejskiej aprobaty technicznej udziela się:

- 1) na wyroby, na które nie ustanowiono zharmonizowanej normy europejskiej lub nie istnieje krajowa specyfikacja techniczna państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uznana przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami podstawowymi lub Komisja Europejska nie udzieliła zlecenia na opracowanie zharmonizowanej normy europejskiej;
- 2) na wyroby, które różnią się znacznie od zharmonizowanych norm europejskich albo od uznanych krajowych specyfikacji technicznych państw członkowskich.

¹ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

§ 5. 1. Europejskiej aprobaty technicznej udziela się dla wyrobu, dla którego zostały opracowane wytyczne EOTA lub Komisja Europejska wydała zgodę na udzielenie europejskiej aprobaty technicznej bez wytycznych EOTA.

2. Dla wyrobu objętego wytycznymi EOTA europejskiej aprobaty technicznej udziela się na podstawie oględzin, badań i ocen, przy uwzględnieniu tych wytycznych.

3. Dla wyrobu nieobjętego wytycznymi EOTA europejskiej aprobaty technicznej udziela się na podstawie oględzin, badań i ocen, przy uwzględnieniu wymagań podstawowych oraz wspólnej wykładni procedur oceny.

4. Europejską aprobatę techniczną wydaje się na okres pięciu lat. Okres ten może być przedłużony na wniosek producenta.

§ 6. 1. Wniosek o udzielenie europejskiej aprobaty technicznej może być złożony w jednostce aprobowej przez producenta wyrobu, mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub jego przedstawiciela ustanowionego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, zwanych dalej „wnioskodawcą”. Przedstawiciel producenta powinien mieć pełnomocnictwo do działania w jego imieniu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony wyłącznie w jednej z europejskich jednostek aprobowych.

§ 7. 1. Wniosek o udzielenie europejskiej aprobaty technicznej sporządza się w języku polskim, jeżeli nie uzgodniono inaczej pomiędzy wnioskodawcą a jednostką aprobową, do której wniosek jest składany. Wzór wniosku określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć opis wyrobu, jego charakterystykę techniczną, rysunki techniczne i raporty z badań, określające szczegółowo wyrób oraz proponowane przez producenta zastosowania.

§ 8. 1. Jednostka aprobową, w terminie 2 miesięcy od daty złożenia wniosku o udzielenie europejskiej aprobaty technicznej, wydaje potwierdzenie przyjęcia wniosku, zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Jednostka aprobową, odmawiając przyjęcia wniosku, podaje przyczyny, z powodu których wniosek nie został przyjęty w terminie, o którym mowa w ust. 1.

§ 9. 1. W przypadku przyjęcia wniosku, jednostka aprobową pisemnie wskazuje wnioskodawcy wykaz dokumentów, wyników badań, uzasadnień obliczeniowych, które powinien przedstawić w celu umożliwienia oceny przydatności wyrobu do przewidywanego zastosowania.

2. Wnioskodawca jest obowiązany dostarczyć jednostce aprobowej niezbędne dokumenty oraz zapewnić współdziałanie w prowadzonej przez nią procedurze oceny wniosku.

3. Wniosek zwraca się bez rozpatrzenia w przypadku:

- 1) niewywiązania się wnioskodawcy z zobowiązań wobec jednostki aprobowej, określonych we wniosku;
 - 2) niewywiązania się wnioskodawcy z zobowiązań wynikających z ust. 2
- po wyznaczeniu terminu do usunięcia braków, uwzględniającego charakter i specyfikę procedury oceny.

§ 10. W okresie przejściowym, określonym przez organizację EOTA indywidualnie dla poszczególnych wytycznych EOTA, jednostka aprobową przesyła opracowany projekt europejskiej aprobaty technicznej wraz z dokumentami towarzyszącymi, w tym wynikami badań, do pozostałych, właściwych przedmiotowo europejskich jednostek aprobowych oraz do Sekretariatu Generalnego EOTA do zaopiniowania.

§ 11. Jeżeli europejska aprobata techniczna jest udzielana bez wytycznych EOTA, to jednostka aprobową dokonuje oceny przydatności po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej, na podstawie Wspólnej wykładni procedur oceny.

§ 12. W przypadku pozytywnej oceny jednostka aprobową wydaje dokument europejskiej aprobaty technicznej.

§ 13. Jednostka aprobową przekazuje wydany dokument europejskiej aprobaty technicznej do innych europejskich jednostek aprobowych oraz do Sekretariatu Generalnego EOTA.

§ 14. 1. Jednostka aprobująca uchyla udzieloną europejską aprobatę techniczną niezwłocznie po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich decyzji Komisji Europejskiej, jeżeli wyrób objęty europejską aprobatą techniczną nie umożliwia obiektom budowlanym spełnienia wymagań podstawowych.

2. Jednostka aprobująca, która uchyliła europejską aprobatę techniczną, powiadamia niezwłocznie o tym producenta wyrobu lub jego przedstawiciela, inne europejskie jednostki aprobujące oraz Sekretariat Generalny EOTA.

§ 15. 1. Zmian w europejskiej aprobacie technicznej dokonuje się na wniosek producenta wyrobu lub jego przedstawiciela, który złożył wniosek o udzielenie europejskiej aprobaty technicznej, stosując odpowiednio przepisy dotyczące udzielania europejskich aprobat technicznych, przy czym zakres oceny powinien dotyczyć wyłącznie aspektów związanych z wnioskowaną zmianą.

2. Wniosek o zmianę postanowień europejskiej aprobaty technicznej kieruje się do tej jednostki aprobującej, która wydała europejską aprobatę techniczną, stanowiącą przedmiot zmiany.

Rozdział 4

Zakres i forma dokumentu europejskiej aprobaty technicznej

§ 16. Europejska aprobata techniczna powinna być zgodna z ustaleniami obowiązującymi w EOTA i zawierać w szczególności:

- 1) w części ogólnej:
 - a) nazwę, siedzibę i logo jednostki aprobującej,
 - b) numer aprobaty,
 - c) nazwę handlową wyrobu,
 - d) nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę lub adres,
 - e) określenie rodzaju i zakresu zastosowania wyrobu,
 - f) okres ważności aprobaty,
 - g) nazwę i siedzibę zakładu produkującego wyrób;
- 2) w części ogólnej określającej podstawy prawne i warunki ogólne aprobaty:
 - a) wskazanie podstaw prawnych udzielenia aprobaty,
 - b) zapis upoważniający jednostkę aprobującą do sprawdzania w zakładzie produkcyjnym spełnienia wymagań aprobaty,
 - c) wskazanie trybu uchylecia aprobaty,
 - d) określenie warunków kopiowania dokumentu aprobaty;
- 3) w warunkach szczegółowych:
 - a) określenie wyrobu i zakresu jego zastosowania,
 - b) określenie właściwości wyrobu i metody ich sprawdzenia,
 - c) wskazanie systemu oceny zgodności wyrobu i sposób znakowania CE,
 - d) wskazanie założeń, na podstawie których dokonano pozytywnej oceny przydatności wyrobu do zamierzonego zastosowania,
 - e) zalecenia dla producenta dotyczące transportu, pakowania, przechowywania, warunków użytkowania, konserwacji i napraw.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

WZÓR

WNIOSEK O UDZIELENIE EUROPEJSKIEJ APROBATY TECHNICZNEJ

1. Wniosek złożono do:

.....
.....
(nazwa upoważnionej europejskiej jednostki aprobowanej)

2. Wnioskodawca:

.....
.....
(oznaczenie producenta wyrobu, mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub jego przedstawiciela, ustanowionego w państwie członkowskim Unii Europejskiej; przedstawiciel producenta powinien mieć pełnomocnictwo do działania w jego imieniu)

3. Rodzaj wyrobu budowlanego:

4. Nazwa(y) handlowa(e) wyrobu budowlanego, która ma być podana w europejskiej aprobacie technicznej:

5. Opis wyrobu budowlanego i jego zamierzone zastosowanie:

.....
.....
(należy dołączyć dodatkowo opis konstrukcji wyrobu, dokumentację techniczną, rysunki i raporty z badań, określające szczegółowo wyrób oraz jego zamierzone zastosowanie)

6. Zakłady produkcyjne, w których wyrób ma być produkowany:

7. Oświadczenie wnioskodawcy:

Niniejszym oświadczam, że:

- 1) (*) nie złożyłem wniosku o udzielenie europejskiej aprobaty technicznej na wyrób budowlany określony w pkt 3 i 4 niniejszego dokumentu w innej europejskiej jednostce aprobowanej, upoważnionej do tego zadania;
- 2) (*) złożyłem wniosek o udzielenie europejskiej aprobaty technicznej na wyrób budowlany określony w pkt 3 i 4 niniejszego dokumentu w innej jednostce aprobowanej, upoważnionej do tego zadania

.....
(nazwa innej jednostki EOTA)

oraz, że wniosek nie został przyjęty;

- 3) wyrażam zgodę na powiadomienie pozostałych jednostek EOTA i Komisji Europejskiej o wniosku;
- 4) dostarczę niezbędne dokumenty oraz zapewnię współdziałanie w prowadzonej procedurze oceny wniosku;
- 5) zapewnię, aby miejsca produkcji mogły być odwiedzane przez przedstawiciela jednostki aprobowanej w każdym terminie podczas godzin pracy.

.....
(miejsce i data)

.....
(podpis osoby upoważnionej)

(*) Zaznacz właściwą cyfrę.

WZÓR

.....
(nazwa i adres upoważnionej europejskiej jednostki aprobowanej)

POTWIERDZENIE PRZYJĘCIA WNIOSKU O UDZIELENIE EUROPEJSKIEJ APROBATY
TECHNICZNEJ

1. Wniosek złożony przez:

.....
z dnia

(data złożenia wniosku)

o udzielenie europejskiej aprobaty technicznej na wyrób budowlany,

.....
określony w pkt 3 i 4 wniosku, jest niniejszym przyjęty, a procedura oceny wniosku została wszczęta.

2. Procedurze oceny wniosku nadano następujący numer rejestracyjny:

.....
3. Procedura oceny wniosku opiera się na:

- przepisach prawnych:

.....
- wspólnych zasadach proceduralnych dotyczących ubiegania się, przygotowywania i udzielania europejskich aprobat technicznych,

- przepisach wewnętrznych, statutach, tekstach umów itp. zainteresowanej jednostki aprobowanej, gdy jest to niezbędne.

.....
(miejsce i data)

.....
(podpis osoby upoważnionej)

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie polskich jednostek organizacyjnych upoważnionych do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakresu i formy aprobat oraz trybu ich udzielania, uchylania lub zmiany, stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.).

Obecnie materia ta regulowana jest przez rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2002 r. w sprawie określenia polskich jednostek organizacyjnych upoważnionych do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakresu i formy aprobat oraz trybu ich udzielania, uchylania lub zmiany (Dz. U. Nr 209, poz. 1780), wydane na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o wyrobach budowlanych, wyrób budowlany nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, jeżeli jest oznakowany CE, co oznacza, że dokonano oceny jego zgodności z normą zharmonizowaną albo europejską aprobatą techniczną bądź krajową specyfikacją techniczną państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uznaną przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami podstawowymi. Jak wynika z zacytowanego przepisu, europejska aprobata techniczna może być jednym z dokumentów, z którym dokonuje się oceny zgodności wyrobu, w celu jego oznakowania CE.

W związku z powyższym zaistniała konieczność opracowania przedmiotowego aktu, który określa polskie jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakres i formę europejskich aprobat technicznych, a także tryb udzielania, uchylania lub zmiany tych aprobat.

Wydając niniejsze rozporządzenie wzięto pod uwagę, że jednostki wydające europejskie aprobaty techniczne powinny uzależniać pozytywną ocenę przydatności wyrobu do zamierzonego zastosowania w budownictwie od spełnienia przez obiekt budowlany, w którym stosuje się ten wyrób, wymagań podstawowych, dokonywać oceny przydatności wyrobu w oparciu o podstawy naukowe i wiedzę praktyczną, zapewniać podejmowanie bezstronnych rozstrzygnięć, a także dokonywać analiz danych w sposób zapewniający uzyskanie wyważonej oceny.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do opiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym ze względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie mają wpływu na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego, w szczególności nie spowodują wydatków budżetowych. Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na rynek pracy oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym, poprawią natomiast wewnętrzną spójność systemu prawa.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury¹
z dnia
w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób pobierania i badania próbek wyrobów budowlanych lub próbek kontrolnych, zwanych dalej „próbkami”;
- 2) wzór protokołu pobrania próbki;
- 3) sposób zabezpieczenia próbek;
- 4) wzór sprawozdania z badań;
- 5) sposób postępowania z pozostałościami po próbkach;
- 6) sposób ustalania, uiszczania i zwrotu opłaty, o której mowa w 25 ust. 3 ustawy o wyrobach budowlanych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wyrobie - należy przez to rozumieć wyrób budowlany w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o wyrobach budowlanych;
- 2) właściwym organie - należy przez to rozumieć organy określone w art. 10 ustawy o wyrobach budowlanych;
- 3) kontrolującym – należy przez to rozumieć prowadzący kontrolę właściwy organ lub osobę działającą z jego upoważnienia.

§ 3. Pobrane próbki podlegają:

- 1) zabezpieczeniu przez opatrzenie ich cechami, znakami lub pieczęciami urzędowymi, które uniemożliwiają naruszenie produktu, chyba że przepisy odrębne lub dokumenty normalizacyjne określają inny sposób zabezpieczenia;
- 2) przechowywaniu w sposób i w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych.

§ 4. 1. Podstawą do przeprowadzenia badań jest protokół pobrania próbki, którego wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Formularz protokołu pobrania próbki jest drukiem ścisłego zarachowania.

3. Protokół sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostawia się, za pokwitowaniem, kontrolowanemu albo jego przedstawicielowi, drugi pozostawia się w aktach sprawy, a trzeci przekazuje się laboratorium przeprowadzającemu badania.

4. Protokół stanowi pokwitowanie pobrania próbki.

5. W przypadku gdy podczas kontroli nie pobrano próbki kontrolnej, należy o tym uczynić adnotację w protokole pobrania próbki.

§ 5. Kontrolujący lub upoważniony pracownik właściwego organu dostarcza pobraną próbkę produktu do badań:

- 1) niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia pobrania próbki, chyba że przepisy odrębne określają inny termin dostarczenia;

¹ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

- 2) z zachowaniem warunków uniemożliwiających zmianę jakości produktu.

§ 6. Właściwy organ prowadzący kontrolę niezwłocznie zwalnia próbkę kontrolną, jeżeli w związku z wynikami badań dalsze jej przechowywanie stało się bezprzedmiotowe.

§ 7. 1. Kierownik akredytowanego laboratorium lub upoważniony przez niego pracownik dokumentuje przyjęcie próbki do badań przez sporządzenie protokołu.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności ocenę prawidłowości pobrania, zabezpieczenia, przechowywania i dostarczenia próbki produktu do badań, dokonaną na podstawie:

- 1) informacji zawartych w protokole pobrania próbki;
- 2) oględzin próbki produktu dostarczonej do badań;
- 3) przepisów odrębnych lub dokumentów normalizacyjnych.

3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazuje się, za pokwitowaniem, dostarczającemu próbkę produktu do badań, a drugi pozostawia się w aktach laboratorium. W przypadku przekazania próbki do badań za pośrednictwem poczty, zwrotne potwierdzenie odbioru próbki zastępuje pokwitowanie.

§ 8. 1. Po przeprowadzeniu badań laboratoryjnych wykonujący badania sporządza sprawozdanie z badań, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Sprawozdanie z badań sporządza się w czterech egzemplarzach, z których trzy przekazuje się właściwemu organowi zlecającemu przeprowadzenie badań, a czwarty pozostawia się w aktach laboratorium.

§ 9. 1. Wysokość opłaty, o której mowa w art. 25 ust. 3 ustawy o wyrobach budowlanych, właściwy organ ustala z uwzględnieniem:

- 1) rodzaju badanego wyrobu;
- 2) rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań;
- 3) uzasadnionego (rzeczywistego) kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin;
- 4) uzasadnionego (rzeczywistego) kosztu pracy akredytowanego laboratorium;
- 5) uzasadnionego (rzeczywistego) kosztu transportu próbki;
- 6) uzasadnionego (rzeczywistego) kosztu przechowywania próbki.

2. Wartość składników opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, różnicuje się w zależności od stopnia skomplikowania i zakresu przeprowadzonych badań, przy czym wartość ta nie może przekraczać wysokości opłat za takie same badania takiego samego produktu, określonych w ofercie akredytowanego laboratorium.

3. Kontrolowany uiszcza opłatę w terminie 14 dni od doręczenia postanowienia, o którym mowa w art. 25 ust. 4 ustawy o wyrobach budowlanych, na rachunek bankowy właściwego organu prowadzącego kontrolę, który następnie przekazuje ją na rachunek dochodów budżetu państwa.

4. W przypadku uwzględnienia zażalenia, o którym mowa w art. 25 ust. 4 ustawy o wyrobach budowlanych, nadpłacona część opłaty podlega zwrotowi, odpowiednio w całości lub części, w ciągu 30 dni od zakończenia postępowania.

5. W przypadku ustalenia, w wyniku postępowania, o którym mowa w art. 27 ustawy o wyrobach budowlanych, że wyrób spełnia wymagania określone tą ustawą, opłata podlega zwrotowi z urzędu, w ciągu 30 dni od zakończenia postępowania.

§ 10. 1. Właściwy organ, po przeprowadzeniu badań, przekazuje kontrolowanemu, za pokwitowaniem, z zastrzeżeniem ust. 2-4, próbkę albo jej pozostałości.

2. Jeżeli kontrolowany odmawia przyjęcia podlegającej zwrotowi próbki albo jej pozostałości bądź zwrot jest niemożliwy z innych przyczyn, próbkę albo pozostałości przekazuje się, za pokwitowaniem, instytucjom lub organizacjom statutowo powołanym do niesienia pomocy społecznej albo dokonuje się ich sprzedaży na zasadach określonych w przepisach odrębnych bądź przeznacza się je na cele szkoleniowe.

3. Próbkę albo ich pozostałości niebezpieczne dla życia lub zdrowia, po przeprowadzeniu badań, podlegają, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, komisijnemu zniszczeniu albo przekazaniu do utylizacji.

4. Jeżeli próbki produktów lub ich pozostałości stanowią lub mają stanowić dowód rzeczowy w postępowaniu karnym albo w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, o ich przeznaczeniu decyduje organ, który prowadzi takie postępowanie.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

ZAŁĄCZNIKIdo rozporządzenia Ministra Infrastruktury
z dnia**ZAŁĄCZNIK nr 1****WZÓR**.....
(pieczęć właściwego organu)**Protokół pobrania próbki wyrobu budowlanego / próbki kontrolnej* nr**W dniu r., w
(miejscowość)o godz. w
(miejsce pobrania próbki)Kontrolujący:
.....
(imię, nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej pobierającego próbkę)działający na podstawie upoważnienia / upoważnień nr z dnia r.
Głównego / Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w
pobrał(li) do badań próbkę(i) następującego(ych) produktu(ów):

Lp.	Nazwa wyrobu	Wielkość partii	Ilość (masa), objętość pobranych próbek	Rodzaj, klasa, gatunek produktu	Wartość próbki	Data produkcji	Termin trwałości, ważności lub przydatności	Producent lub importer	Oznaczenie partii produkcyjnej	Data dostawy	Dostawca	Nr faktury lub rachunku dostawy	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	12	13

1. Opis sposobu pobrania i zabezpieczenia próbki(ek):
.....
.....2. Wyszczególnienie przepisów odrębnych lub dokumentów normalizacyjnych, według których próbkę produktu pobrano i zabezpieczono:
.....
.....3. Określenie proponowanego zakresu badań laboratoryjnych:
.....
.....

4. Informacje dodatkowe: inny sposób identyfikacji partii produktu, warunki przechowywania:

5. Próbkę pobrano w obecności:

*(imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolowanego albo
jego przedstawiciela)*

6. Próbkę kontrolnej nie pobrano z uwagi na:

7. Omówienie poprawek:

8. Kontrolowany / przedstawiciel kontrolowanego* odmówił podpisania protokołu z powodu:

9. Protokół odczytano w obecności kontrolowanego /przedstawiciela kontrolowanego *.

10. Protokół sporządzono w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostawiono kontrolowanemu /przedstawicielowi kontrolowanego *.

11. Na tym protokół zakończono i po osobistym odczytaniu podpisano w dniu r.
o godzinie

Z upoważnienia Głównego / Wojewódzkiego
Inspektora Nadzoru Budowlanego w

.....
*(podpis kontrolowanego
lub jego przedstawiciela*)*

.....
(podpis/y pobierającego/ych próbkę)

* Niepotrzebne skreślić.

SPRAWOZDANIE Z BADAŃ nr

ZAŁĄCZNIK nr 2

Nazwa badanego produktu: WZÓR

.....
Nazwa i adres zlecającego przeprowadzenie badań:

.....
Imię, nazwisko i stanowisko służbowe przeprowadzającego badania:

A. Oznaczenie próbki.

1. Miejsce pobrania próbki:
2. Imię i nazwisko inspektora, który pobrał próbkę:
3. Data pobrania próbki:; nr protokołu pobrania próbki:
4. Data dostarczenia próbki:; nr protokołu przyjęcia próbki:
5. Oznaczenie producenta:
6. Oznaczenie partii produkcyjnej:
7. Termin trwałości, ważności lub przydatności:
8. Określenie opakowania próbki:
9. Ilość produktu, z którego pobrano próbkę:
10. Wielkość próbki:
11. Norma lub inna specyfikacja metody lub procedury pobierania próbek:
.....
12. Data przeprowadzenia badania:
13. Miejsce przeprowadzenia badania (jeżeli zostało wykonane poza siedzibą
.....

B. Wyniki badań oraz identyfikacja zastosowanych metod

Wynik badań organoleptycznych na zgodność z wymaganiami określonymi w.....
.....

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr, poz.). Przepis ten upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do określenia, w drodze rozporządzenia sposobu pobierania i badania próbek wyrobów budowlanych lub próbek kontrolnych, wzoru protokołu pobrania próbki, sposobu zabezpieczenia próbek, wzoru sprawozdania z badań, sposobu postępowania z pozostałościami po próbkach, a także sposób ustalania, uiszczania i zwrotu opłaty, o której mowa w 25 ust. 3 ustawy o wyrobach budowlanych.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o wyrobach budowlanych, w przypadku gdy producent nie przedstawi kontrolującemu dokumentów związanych z oceną zgodności wyrobu budowlanego bądź z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone ustawą, właściwy organ może poddać wyrób budowlany badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie. W celu ustalenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone ustawą, można pobierać próbki wyrobu budowlanego, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań. Badanie pobranych próbek wyrobu budowlanego lub próbek kontrolnych organ zleca akredytowanemu laboratorium.

W związku z powyższym zaistniała konieczność opracowania przedmiotowego aktu, szczegółowo regulującego sposób postępowania z próbkami.

Wydając niniejsze rozporządzenie wzięto pod uwagę, że sposób pobierania próbki nie może stanowić nadmiernego utrudnienia dla kontrolowanego, a sposób zabezpieczenia próbki powinien zapewnić jej ochronę przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, natomiast koszty badań powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom pobrania, badania, transportu i przechowywania próbki.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Pre-

zesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym ze względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nie mają wpływu na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego, w szczególności nie spowodują wydatków budżetowych.

Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na rynek pracy oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym, poprawią natomiast wewnętrzną spójność systemu prawa.

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 grudnia 1988 r.

w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych

(89/106/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwa Członkowskie ponoszą odpowiedzialność za zapewnienie, aby obiekty budowlane naziemne i podziemne na ich terytorium były projektowane i wykonywane w sposób, który nie zagraża bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych i mienia, uwzględniając przy tym, w interesie dobra ogólnego, inne zasadnicze wymogi;

w Państwach Członkowskich istnieją przepisy zawierające wymagania dotyczące nie tylko bezpieczeństwa budowli, lecz również zdrowia, trwałości, oszczędności energii, ochrony środowiska naturalnego, aspektów gospodarczych i innych aspektów istotnych ze względu na interes publiczny;

wymagania te, będąc często przedmiotem krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, mają bezpośredni wpływ na rodzaj wykorzystanych wyrobów budowlanych i znajdują odbicie w normach krajowych dotyczących wyrobów, zatwierdzeniach technicznych i innych specyfikacjach oraz przepisach technicznych, które na skutek zróżnicowania utrudniają wymianę handlową we Wspólnocie;

w ust. 71 zatwierdzonej przez Radę Europejską w czerwcu 1985 r. Białej Księgi dotyczącej urzeczywistnienia rynku wewnętrznego stwierdza się, że w ramach ogólnej polityki szczególnie nacisk położony będzie na pewne sektory, a w tym na budownictwo; o ile usuwanie barier technicznych w dziedzinie budownictwa nie jest możliwe na drodze wzajemnego uznawania równoważności między wszystkimi Państwami Członkowskimi, wówczas powinno być ono prowadzone zgodnie z nową koncepcją, zgodnie z rezolucją Rady

¹ Dz.U. nr C 93 z 6.04.1987, str. 1.

² Dz.U. nr C 305 z 16.11.1987, str. 74 oraz Dz.U. nr C 326 z 19.12.1988.

³ Dz.U. nr C 95 z 11.04.1988, str. 29.

z dnia 7 maja 1985 r.⁴, która narzuca potrzebę ustalenia zasadniczych wymogów dotyczących bezpieczeństwa i innych aspektów ważnych dla dobra ogólnego, bez obniżania istniejących i uzasadnionych poziomów ochrony w Państwach Członkowskich;

na zasadnicze wymogi składają się zarówno kryteria ogólne, jak i kryteria szczegółowe, którym musi odpowiadać obiekt budowlany; wymogi te należy interpretować w sposób oznaczający, że obiekty te w odpowiednim stopniu wiarygodności powinny spełniać jeden, kilka lub wszystkie z tych wymogów, o ile przepisy to przewidują;

podstawą dla opracowywania harmonizowanych norm lub innych specyfikacji technicznych na poziomie europejskim oraz sporządzania i przyznawania europejskiego zatwierdzenia technicznego będą dokumenty interpretacyjne, sporządzone w celu uściślenia zasadniczych wymogów na poziomie technicznym;

zasadnicze wymogi stwarzają bazę do sporządzenia zharmonizowanych norm na wyroby budowlane na poziomie europejskim; w celu osiągnięcia największych możliwych korzyści z jednolitego rynku wewnętrznego i umożliwienia dostępu na ten rynek możliwie największej liczbie producentów, zapewnienia najwyższego możliwego stopnia przejrzystości rynku i stworzenia warunków dla zharmonizowanego ogólnego systemu zasad obowiązujących w przemyśle budowlanym, powinny być stworzone w możliwie najszerszym zakresie i możliwie najszybciej zharmonizowane normy; normy te opracowywane przez organizacje prywatne muszą pozostać tekstami nieobowiązkowymi; w tym celu Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) uznane są za organizacje właściwe do ustalania zharmonizowanych norm, zgodnie z podpisanymi dnia 13 listopada 1984 r. ogólnymi wytycznymi dotyczącymi współpracy między Komisją a tymi dwiema organizacjami; do celów niniejszej dyrektywy zharmonizowana norma jest specyfikacją techniczną (normą europejską lub zharmonizowanym dokumentem) przyjętą przez jedną lub obydwie te organizacje na podstawie wniosku wydanego przez Komisję, zgodnie z dyrektywą Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r., ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych⁵;

specyfika wyrobów budowlanych wymaga ścisłego formułowania zharmonizowanych norm; konieczne jest więc opracowanie dokumentów interpretacyjnych w celu ustalenia powiązań między mandatami na opracowanie norm a zasadniczymi wymogami; zharmonizowane normy, w których w miarę możliwości wyszczególniane są właściwości użytkowe wyrobów, uwzględniają dokumenty interpretacyjne, które zostaną opracowane we współpracy z Państwami Członkowskimi;

w celu uwzględnienia zróżnicowanych poziomów zasadniczych wymogów, które w przyszłości powinny być spełniane przez obiekty budowlane oraz różnic w poszczególnych Państwach Członkowskich, będą przewidziane w dokumentach interpretacyjnych i zharmonizowanych specyfikacjach technicznych klasy w celu uwzględnienia wymogów i poziomów wydajności, którym w przyszłości muszą sprostać wyroby występujące w Państwach Członkowskich;

zharmonizowane normy powinny zawierać klasyfikację, na podstawie której będzie możliwe wprowadzenie na rynek wyrobów budowlanych, które spełniają zasadnicze wymogi, są

⁴ Dz.U. nr C 136 z 4.06.1985, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 109 z 26.04.1983, str. 8.

zgodne z przepisami prawnymi oraz które są produkowane i stosowane zgodnie z prawem, zgodnie z tradycją techniczną uzasadnioną warunkami klimatycznymi lub innymi warunkami lokalnymi;

wyrób uważany jest za odpowiedni do wykorzystania, jeżeli odpowiada pewnej zharmonizowanej normie, Europejskiemu Technicznemu Zatwierdzeniu lub niezharmonizowanym specyfikacjom technicznym uznanym na poziomie wspólnotowym; w przypadku gdy wyroby mają małe znaczenie z punktu widzenia zasadniczych wymogów oraz w przypadku gdy odbiegają od istniejących specyfikacji technicznych, ich przydatność do wykorzystania może być poświadczona przez uprawniony organ;

wyroby uznane w ten sposób za odpowiednie do wykorzystania są łatwo rozpoznawalne dzięki znakowi WE; mogą być wprowadzane do swobodnego przepływu i swobodnego wykorzystania, zgodnie z ich przeznaczeniem w całej Wspólnocie;

w przypadku wyrobów, dla których nie można opracować lub przewidzieć opracowania w odpowiednim czasie norm europejskich lub też w przypadku wyrobów, które odbiegają w istotny sposób od normy, ich użyteczność może być potwierdzona przez Europejskie Zatwierdzenie Techniczne oparte na wspólnych wytycznych; wspólne wytyczne dotyczące przyznawania Europejskich Zatwierdzeń Technicznych będą przyjmowane na podstawie dokumentów interpretacyjnych;

w przypadku braku zharmonizowanych norm i Europejskiego Zatwierdzenia Technicznego, krajowe i inne niezharmonizowane specyfikacje techniczne mogą być uznane jako odpowiednia podstawa do przyjęcia założenia, że zasadnicze wymagania są spełnione;

niezbędne jest zapewnienie zgodności wyrobów ze zharmonizowanymi normami i niezharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi uznanymi na poziomie europejskim realizowanych za pomocą procedur kontroli produkcji stosowanych przez producentów oraz procedur nadzoru, badań, oceny i certyfikacji stosowanych przez niezależne instytucje posiadające odpowiednie kwalifikacje lub przez samego producenta;

dla wyrobów, dla których nie istnieją jeszcze ani normy ani też zatwierdzenia techniczne uznawane na poziomie europejskim, należy zapewnić jako działanie przejściowe specjalną procedurę postępowania; procedura ta powinna ułatwiać uznawanie wyników badań wykonywanych w innym Państwie Członkowskim, zgodnie z wymaganiami technicznymi Państwa Członkowskiego przeznaczenia;

należy powołać Stały Komitet ds. budownictwa składający się z ekspertów wyznaczonych przez Państwa Członkowskie do pomocy Komisji w sprawach wynikających z wprowadzania i praktycznego stosowania niniejszej dyrektywy;

odpowiedzialność Państw Członkowskich na ich terytorium za bezpieczeństwo, zdrowie i inne problemy objęte zasadniczymi wymogami powinna być uwzględniona w klauzuli ochronnej zapewniającej właściwe środki ochronne,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Zakres stosowania - Definicje - Wymogi - Specyfikacje techniczne - Swobodny przepływ towarów

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wyrobów budowlanych w takim zakresie, w jakim odnoszą się do nich zasadnicze wymogi dotyczące obiektów budowlanych, o których mowa w art. 3 ust. 1.

2. Do celów niniejszej dyrektywy „wyrób budowlany” oznacza każdy wyrób wyprodukowany w celu wbudowania go na stałe w obiekty budowlane obejmujące zarówno budowle naziemne jak i budowle podziemne.

„Wyroby budowlane” zwane dalej „wyrobami”; obiekty budowlane, do których zaliczane są zarówno budowle naziemne jak i budowle podziemne, zwane dalej „obiektami”.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wyroby, określone w art. 1, przeznaczone do wykorzystania w obiektach mogły być wprowadzane na rynek tylko wówczas, gdy są użyteczne, to znaczy, że wykazują takie cechy, że obiekty, w których mają być wbudowane, wmontowane, wykorzystane lub instalowane, zakładając, że obiekty te są prawidłowo zaprojektowane i wykonane, mogą spełniać zasadnicze wymogi, określone w art. 3, w tych przypadkach i tam gdzie dla określonych obiektów obowiązują przepisy zawierające takie wymagania.

2. Gdy wyroby są przedmiotem innych dyrektyw wspólnotowych dotyczących innych aspektów, znak zgodności WE, zwany odtąd „znakiem WE”, określony w art. 4 ust. 2, wskazuje, że wyroby te odpowiadają wymogom tych innych dyrektyw.

3. Jeżeli późniejsza dyrektywa dotyczy głównie innych aspektów, a jedynie w nieznacznym zakresie zasadniczych wymogów niniejszej dyrektywy, to dyrektywa ta powinna zawierać przepisy zapewniające, że obejmuje ona również wymogi niniejszej dyrektywy.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo Państw Członkowskich do określania - z zachowaniem postanowień Traktatu - wymogów, które Państwa te uważają za niezbędne w celu zapewnienia ochrony pracownikom stosującym wyroby, pod warunkiem że nie oznacza to zmian tych wyrobów w sposób nie przewidziany w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 3

1. Zasadnicze wymogi dotyczące obiektów i mogące wpływać na charakterystykę techniczną wyrobu wymienione są w postaci celów w załączniku I. Zastosowanie może mieć jedno, kilka lub wszystkie wymagania; powinny one być spełniane przez gospodarczo uzasadniony okres użytkowania.

2. W celu uwzględnienia możliwych różnic występujących w warunkach geograficznych lub klimatycznych oraz w sposobie życia, jak również w poziomach zabezpieczenia mogących występować na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, dla każdego

zasadniczego wymogu można w dokumentach, określonych w ust. 3, i w specyfikacjach technicznych w rozumieniu art. 4, ustalać klasy w celu przestrzegania tego wymogu.

3. Zasadnicze wymogi są uściślane w dokumentach (dokumentach interpretacyjnych) mających za zadanie ustalać niezbędne powiązania między zasadniczymi wymogami, ustanowionymi w ust. 1 a wnioskami na opracowanie norm oraz wnioskami dla wytycznych dla Europejskich Zatwierdzeń Technicznych lub służyć do uznawania innych specyfikacji technicznych w rozumieniu art. 4 i 5.

Artykuł 4

1. W niniejszej dyrektywie przez „zatwierdzenia techniczne” rozumie się „specyfikacje techniczne”.

Do celów niniejszej dyrektywy przez „normy zharmonizowane” rozumie się specyfikacje techniczne przyjęte przez CEN, CENELEC lub obydwie te organizacje na wniosek Komisji, zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG na podstawie opinii wydanej przez Komitet, określony w art. 19, i zgodnie z podpisanymi 13 listopada 1984 r. przepisami ogólnymi dotyczącymi współpracy Komisji z tymi dwiema organizacjami.

2. Państwa Członkowskie uznają za nadające się do wykorzystania wyroby umożliwiające obiektom, w których są one wykorzystane, o ile obiekty te są prawidłowo zaprojektowane i wykonane, spełnianie zasadniczych wymogów, o których mowa w art. 3, wówczas gdy wyroby te posiadają znak WE. Znak WE świadczy o tym, że:

- a) są one zgodne ze stosowanymi normami krajowymi stanowiącymi transpozycję norm zharmonizowanych, których wykaz opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*; Państwa Członkowskie powinny publikować wykazy tych norm krajowych;
- b) są one zgodne z Europejskim Zatwierdzeniem Technicznym, wydanym zgodnie z procedurą wymienioną w rozdziale III; lub
- c) są one zgodne z krajowymi specyfikacjami technicznymi, określonymi w ust. 3, w przypadku gdy brak jest ustaleń zharmonizowanych; wykaz tych ustaleń krajowych jest sporządzany zgodnie z procedurą wymienioną w art. 5 ust. 2.

3. Państwa Członkowskie mogą przedkładać Komisji teksty swoich krajowych specyfikacji technicznych, które uważają za zgodne z zasadniczymi wymogami, określonymi w art. 3. Komisja niezwłocznie przedstawia te specyfikacje techniczne pozostałym Państwom Członkowskim. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 5 ust. 2, powiadamia ona Państwa Członkowskie o tych krajowych specyfikacjach technicznych, w stosunku do których można założyć, że są zgodne z zasadniczymi wymogami, określonymi w art. 3.

Procedura ta jest inicjowana i prowadzona przez Komisję z włączeniem Komitetu, określonego w art. 19.

Państwa Członkowskie opublikują odniesienia do tych specyfikacji technicznych. Komisja publikuje je także w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

4. Jeżeli producent lub jego przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty, nie zastosował lub zastosował jedynie częściowo istniejące specyfikacje techniczne, określone w ust. 2, które, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 13 ust. 4, wymagają, aby wyrób był przedmiotem deklaracji zgodności, tak jak określono to w załączniku III pkt 2 (ii), druga i trzecia możliwość, wówczas stosuje się odpowiednie przepisy art. 13 ust. 4 oraz załącznika III, i przydatność takiego wyrobu do wykorzystania, w rozumieniu art. 2 ust. 1, ustalana jest zgodnie z procedurą określoną w załączniku III pkt 2 (ii), druga możliwość.

5. Komisja, po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, opracowuje, prowadzi i okresowo aktualizuje wykaz wyrobów, które mają niewielkie znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa i dla których deklaracja zgodności z „uznanymi regułami technologii”, wystawiona przez producenta, będzie upoważniać do wprowadzenia tych wyrobów na rynek.

6. Znak WE oznacza, że wyroby odpowiadają wymaganiom ust. 2 i 4 niniejszego artykułu. Odpowiedzialność za umieszczenie znaku WE na samym wyrobie, na etykiecie przymocowanej do wyrobu, na jego opakowaniu lub na towarzyszących mu dokumentach handlowych ponosi producent lub jego przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty.

Wzór znaku WE oraz warunki jego stosowania określone są w załączniku III.

Wyroby, określone w ust. 5, nie posiadają znaku WE.

Artykuł 5

1. Jeżeli Państwo Członkowskie lub Komisja jest zdania, że zharmonizowane normy lub Europejskie Zatwierdzenia Techniczne, określone w art. 4 ust. 2 lit. a) i b) lub też mandaty, określone w rozdziale II, nie spełniają warunków określonych w art. 2 i 3, Państwo Członkowskie lub Komisja powiadamia Komitet, określony w art. 19, przedstawiając swoje motywy. Komitet wydaje opinię w trybie pilnym.

W świetle opinii Komitetu i po konsultacji z Komitetem powołanym zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG, w przypadkach dotyczących zharmonizowanych norm, Komisja poinformuje Państwa Członkowskie, czy stosowne normy lub zatwierdzenia powinny być wycofane z publikacji, określonych w art. 7 ust. 3.

2. Po otrzymaniu informacji, określonej w art. 4 ust. 3, Komisja zasięga opinii Komitetu, określonego w art. 19. Po uzyskaniu opinii Komitetu Komisja powiadomi Państwa Członkowskie, czy dla danych specyfikacji technicznych obowiązuje domniemanie zgodności i jeżeli tak, opublikuje ich wykaz w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Jeżeli Komisja lub Państwo Członkowskie jest zdania, że dane specyfikacje techniczne nie spełniają już warunków niezbędnych dla domniemanie zgodności z przepisami art. 2 i 3, Komisja skonsultuje się z Komitetem, określonym w art. 19. W świetle opinii Komitetu Komisja poinformuje Państwa Członkowskie, czy dla danych krajowych specyfikacji technicznych powinno nadal obowiązywać domniemanie zgodności, a jeżeli nie, czy specyfikacje te powinny być wycofane z wykazu, określonego w art. 4 ust. 3.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie nie będą utrudniać swobodnego przepływu, wprowadzania do obrotu lub wykorzystania na swoim terytorium wyrobów, które spełniają przepisy niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie zapewnią, aby wykorzystanie takich wyrobów zgodnie z ich przeznaczeniem nie było hamowane przez reguły lub warunki narzucane z pozycji monopolisty przez instytucje publiczne lub przez organizacje prywatne działające jako przedsiębiorstwa publiczne lub jako organy publiczne.

2. Państwa Członkowskie zezwolą, jednakże na wprowadzanie na rynek na swoim terytorium wyrobów, które nie są objęte art. 4 ust. 2, o ile spełniają one przepisy krajowe zgodne z Traktatem, do czasu, gdy europejskie specyfikacje techniczne, określone w rozdziałach II i III, będą stanowiły inaczej. Komisja i Komitet, określony w art. 19, rejestrują i dokonują regularnie oceny postępu w wydawaniu europejskich specyfikacji technicznych.

3. Jeżeli europejskie specyfikacje techniczne same lub też na podstawie dokumentów interpretujących, określonych w art. 3 ust. 3, rozróżniają różne klasy odpowiadające różnym poziomom wydajności, Państwa Członkowskie mogą określać poziomy tych wydajności, które mają być spełnione na ich terytorium tylko przy przestrzeganiu klasyfikacji przyjętej na poziomie wspólnotowym i tylko pod warunkiem stosowania wszystkich, kilku lub jednej klasy.

ROZDZIAŁ II

Zharmonizowane normy

Artykuł 7

1. W celu zapewnienia odpowiedniej jakości zharmonizowanych norm dla wyrobów, normy te są sporządzane przez europejskie organizacje normalizacyjne na podstawie mandatów wydawanych przez Komisję, zgodnie z procedurą ustanowioną w dyrektywie 83/189/EWG i po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, zgodnie z podpisanymi dnia 13 listopada 1984 r. ogólnymi przepisami dotyczącymi współpracy między Komisją a tymi organizacjami.

2. Opracowywane w ten sposób normy powinny być wyrażane, w miarę możliwości, za pomocą właściwości użytkowych wyrobów, uwzględniając dokumenty interpretacyjne.

3. Po ustanowieniu norm przez europejskie organizacje normalizacyjne Komisja opublikuje ich wykaz w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

ROZDZIAŁ III

Europejskie Zatwierdzenie Techniczne

Artykuł 8

1. Europejskie Zatwierdzenie Techniczne jest pozytywną oceną techniczną przydatności wyrobu do zamierzonego wykorzystania, uzależnioną od spełnienia zasadniczych wymogów

przez obiekty budowlane, w których wyrób jest wykorzystywany.

2. Europejskie Zatwierdzenie Techniczne może być przyznane:

- a) wyrobom, na które nie ma ani normy zharmonizowanej, ani uznanej normy krajowej, ani też mandatu na opracowanie normy europejskiej i w stosunku do których Komisja, po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, uznała, że norma albo w ogóle nie może albo jeszcze nie może być opracowana;
- b) wyrobom, które różnią się znacznie od norm zharmonizowanych albo od uznanych norm krajowych.

Nawet w przypadku, gdy wydano mandat na opracowanie normy zharmonizowanej, przepis określony w lit. a) nie wyklucza możliwości przyznania Europejskiego Zatwierdzenia Technicznego wyrobom, dla których istnieją wytyczne dla zatwierdzeń technicznych. Przepis ten obowiązuje do czasu wejścia w życie w Państwach Członkowskich normy zharmonizowanej.

3. W przypadkach specjalnych Komisja może, odstępując od ust. 2 lit. a), dać upoważnienie, po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, do wydania Europejskiego Zatwierdzenia Technicznego na wyroby, dla których istnieje mandat na opracowanie normy zharmonizowanej lub dla których Komisja ustaliła, że norma zharmonizowana może być opracowana. Upoważnienie to jest ważne przez określony czas.

4. Europejskie Zatwierdzenie Techniczne wydawane jest w zasadzie na okres pięciu lat. Okres ten może być przedłużony.

Artykuł 9

1. Europejskie Zatwierdzenie Techniczne wydawane jest na podstawie kontroli, badań i ocen oraz na podstawie dokumentów interpretacyjnych, określonych w art. 3 ust. 3, i wytycznych, określonych w art. 11, dotyczących danego wyrobu lub odpowiedniej rodziny wyrobów.

2. Jeżeli wytyczne, określone w art. 11, nie istnieją lub nie zostały jeszcze opracowane, Europejskie Zatwierdzenie Techniczne może być wydane przy uwzględnieniu zasadniczych wymogów i dokumentów interpretacyjnych, o ile ocena wyrobu jest dokonywana przez jednostki uprawnione działające wspólnie w organizacji, określonej w załączniku II. Jeżeli jednostki uprawnione nie mogą dojść do porozumienia, sprawa jest rozstrzygana przez komitet, określony w art. 19.

3. Europejskie Zatwierdzenie Techniczne dla wyrobu wydawane jest w Państwie Członkowskim, zgodnie z procedurą ustanowioną w załączniku II, na prośbę producenta lub jego przedstawiciela prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 10

1. Każde Państwo Członkowskie przekazuje pozostałym Państwom Członkowskim i Komisji nazwy i adresy jednostek uprawnionych do wydawania Europejskich Zatwierdzeń Technicznych.

2. Jednostki uprawnione muszą spełniać wymagania niniejszej dyrektywy, w szczególności muszą być w stanie:

- oceniać przydatność nowych wyrobów do ich wykorzystania wykorzystując podstawy naukowe i wiedzę praktyczną,
- podejmować bezstronne decyzje bez względu na interesy producentów lub ich przedstawicieli, oraz
- dokonywać analizy danych otrzymywanych od wszystkich zaangażowanych stron w sposób zapewniający uzyskanie wyważonej oceny.

3. Wykaz wszystkich jednostek uprawnionych, właściwych do wydawania Europejskich Zatwierdzeń Technicznych, jak również wszelkie zmiany w tym wykazie publikowane są w serii *C Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 11

1. Komisja, po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, wydaje organizacji zrzeszającej jednostki uprawnione, wyznaczone przez Państwa Członkowskie, mandat na opracowanie wytycznych dla Europejskich Zatwierdzeń Technicznych na wyroby lub grupy wyrobów.

2. Wytyczne dla Europejskich Zatwierdzeń Technicznych na wyroby lub grupy wyrobów powinny w szczególności zawierać:

- a) wykaz uwzględnianych dokumentów interpretacyjnych, określonych w art. 3 ust. 3;
- b) szczególne wymagania dla wyrobów wynikające z zasadniczych wymogów, określonych w art. 3 ust. 1;
- c) procedury badania;
- d) metody oceny i wnioskowania na podstawie wyników kontroli;
- e) procedury kontrolne i procedury określania zgodności, które powinny odpowiadać art. 13, 14 i 15;
- f) okres ważności Europejskiego Zatwierdzenia Technicznego.

3. Wytyczne dla Europejskiego Zatwierdzenia Technicznego, po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, są publikowane przez Państwa Członkowskie w ich języku urzędowym lub w ich językach urzędowych.

ROZDZIAŁ IV

Dokumenty interpretacyjne

Artykuł 12

1. Komisja, po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, powierzy komitetom technicznym, w których uczestniczą Państwa Członkowskie, opracowanie dokumentów interpretacyjnych, określonych w art. 3 ust. 3.

2. Dokumenty interpretacyjne:

- a) uściślają zasadnicze wymogi ustanowione w art. 3 i które są podane w załączniku I, poprzez ujednolicenie terminologii i podstawowych pojęć technicznych oraz wskazywanie klas lub poziomów dla każdego wymagania w miarę potrzeby i gdy pozwala na to stan nauki i wiedzy technicznej;
- b) wskazują metody korelacji tych klas lub poziomów wymagań ze specyfikacjami technicznymi, określonymi w art. 4, np. metody obliczeń i sprawdzania, normy techniczne projektowania, itp.;
- c) służą jako podstawa do ustanawiania zharmonizowanych norm i wytycznych dla Europejskich Zatwierdzeń Technicznych oraz dla uznania krajowych specyfikacji technicznych zgodnie z art. 4 ust. 3.

3. Po zasięgnięciu opinii Komitetu, określonego w art. 19, Komisja opublikuje dokumenty interpretacyjne w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

ROZDZIAŁ V

Zaświadczenie zgodności

Artykuł 13

1. Zaświadczenie zgodności wyrobów z wymaganiami specyfikacji technicznej w rozumieniu art. 4 należy do obowiązków producenta lub jego przedstawiciela prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty.

2. Wyroby będące przedmiotem zaświadczenia zgodności są uznawane za zgodne ze specyfikacjami technicznymi w rozumieniu art. 4. Zgodność ta jest ustalana przy wykorzystaniu badań lub innych dowodów na podstawie specyfikacji technicznych, zgodnie z załącznikiem III.

3. Zaświadczenie zgodności wyrobu związane jest z założeniem, że:

- a) producent posiada w fabryce system kontroli produkcji pozwalający zapewnić zgodność produkcji z odpowiednimi specyfikacjami technicznymi, lub
- b) w przypadku niektórych wyrobów, wymienionych w dotyczących ich specyfikacjach technicznych, poza stosowanym w fabryce systemem kontroli produkcji, działa również upoważniona jednostka certyfikująca, zajmująca się oceną i nadzorem kontroli produkcji lub kontrolą innych wyrobów.

4. Po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 19, Komisja określi, którą z procedur, w rozumieniu ust. 3, należy stosować dla danego wyrobu lub grupy wyrobów, odpowiednio do:

- a) znaczenia, jakie odgrywa wyrób, w odniesieniu do zasadniczych wymogów, w szczególności tych wymagań, które dotyczą zdrowia i bezpieczeństwa;
- b) rodzaju wyrobu;
- c) wpływu, jaki może mieć zmienność cech wyrobu na spełnianie przez wyrób przewidzianych dla niego funkcji;
- d) prawdopodobieństwa powstania wad wyrobu w trakcie jego produkcji;

zgodnie z przepisami zawartymi w załączniku III.

W każdym przypadku powinno się wybierać możliwie najmniej uciążliwą procedurę zgodną z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa.

Tak określona procedura wskazywana jest w mandatach oraz w specyfikacjach technicznych lub w ich publikacjach.

5. W przypadku produkcji indywidualnej (a nie seryjnej) wystarcza deklaracja zgodności według załącznika III pkt 2 (ii), trzecia możliwość, chyba że określono inaczej w specyfikacjach technicznych dla wyrobów, które mają szczególnie istotny wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo.

Artykuł 14

1. Zgodnie z załącznikiem III opisane procedury prowadzą do:

- a) w przypadku art. 13 ust. 3 lit. a), wydawania przez producenta lub jego przedstawiciela prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty deklaracji zgodności wyrobu, lub
- b) w przypadku art. 13 ust. 3 lit. b), wydawania przez upoważnioną jednostkę certyfikującą świadectwa zgodności dla systemu kontroli i nadzoru nad produkcją lub dla samego wyrobu.

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące procedur zaświadczenia zgodności podane są w załączniku III.

2. Deklaracja zgodności producenta lub świadectwo zgodności upoważnia producenta lub jego przedstawiciela prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty do umieszczania na samym wyrobie, przymocowanej do niego etykiecie, opakowaniu lub towarzyszących dokumentach handlowych znaku WE. Wzór znaku WE i zasady jego stosowania dla każdej z procedur zaświadczenia zgodności podane są w załączniku III.

Artykuł 15

- 1. Państwa Członkowskie zapewnią prawidłowe stosowanie znaku WE.
- 2. W przypadku stwierdzenia przez Państwo Członkowskie, że znak WE został

zastosowany niewłaściwie w odniesieniu do wyrobu, który nie spełnia lub już nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy, Państwo Członkowskie, które przyznało zaświadczenie zgodności dopilnuje, w miarę potrzeb, aby używanie znaku WE zostało zabronione oraz aby produkty nie sprzedane zostały wycofane ze sprzedaży lub też by do czasu, gdy dany wyrób nie spełni kryteriów zgodności, usunięto z niego znak WE.

Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, niezwłocznie powiadomi o tym inne Państwa Członkowskie oraz Komisję, przekazując wszelkie jakościowe i ilościowe szczegóły niezbędne do zidentyfikowania niezgodnego wyrobu.

3. Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki w celu zakazania umieszczania na wyrobach lub na ich opakowaniach znaków, które mogą być mylnie odczytane jako znak WE.

ROZDZIAŁ VI

Procedury specjalne

Artykuł 16

1. W przypadku gdy nie istnieją specyfikacje techniczne dla wyrobu, określone w art. 4, Państwo Członkowskie przeznaczenia na prośbę, w indywidualnych przypadkach, uzna wyrób za zgodny z obowiązującymi przepisami krajowymi, jeżeli wyniki badań i kontroli, przeprowadzonych przez uprawniony organ w Państwie Członkowskim producenta, zgodnie z metodami obowiązującymi lub uznanymi za równoważne w Państwie Członkowskim przeznaczenia, są zadowalające.

2. Państwo Członkowskie producenta wskaże Państwu Członkowskiemu przeznaczenia, którego przepisy będą stosowane w przeprowadzanych badaniach i kontrolach, organ, który zamierza w tym celu upoważnić. Państwo Członkowskie przeznaczenia i Państwo Członkowskie producenta przekażą sobie wzajemnie wszelkie niezbędne informacje. W wyniku tej wymiany informacji Państwo Członkowskie producenta upoważni wskazaną jednostkę. Jeżeli Państwo Członkowskie ma jakiegokolwiek zastrzeżenia, poinformuje o nich Komisję, uzasadniając swoje stanowisko.

3. Państwa Członkowskie zapewnią, aby wskazane organy udzielały sobie wszelkiej niezbędnej pomocy.

4. Jeżeli Państwo Członkowskie stwierdzi, że uprawniony organ nie prowadzi badań i kontroli zgodnie z jego przepisami krajowymi, poinformuje o tym Państwo Członkowskie, które ten organ upoważniło. Państwo to poinformuje, w odpowiednim terminie, notyfikujące Państwo Członkowskie o podjętych działaniach. Jeżeli, zdaniem Państwa notyfikującego, działania te nie są wystarczające, może ono zabronić wprowadzania na rynek i wykorzystania danego wyrobu lub określić dla niego specjalne warunki. Państwo notyfikujące poinformuje o tym Państwo Członkowskie producenta i Komisję.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie przeznaczenia przywiązują tę samą wagę do sprawozdań i do zaświadczeń zgodności wydawanych w Państwie Członkowskim producenta zgodnie z procedurą, określoną w art. 16, jak do odpowiadających im własnych dokumentów

krajowych.

ROZDZIAŁ VII

Organy zatwierdzone

Artykuł 18

1. Każde Państwo Członkowskie przedłoży Komisji wykaz zawierający nazwy i adresy jednostek certyfikujących, jednostek kontrolujących i laboratoriów badawczych wyznaczonych przez nie do zadań, które powinny być wykonywane w związku z wydawaniem zatwierdzeń technicznych i świadectw zgodności oraz przeprowadzaniem kontroli i badań zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Organy certyfikujące, jednostki kontrolujące i laboratoria badawcze spełniają kryteria ustanowione w załączniku IV.
3. Państwa Członkowskie wskażą, jakie wyroby wchodzą w zakres kompetencji poszczególnych organów i laboratoriów, określonych w ust. 1, oraz określą rodzaj powierzonych im zadań.

ROZDZIAŁ VIII

Stały Komitet ds. budownictwa

Artykuł 19

1. Powołuje się Stały Komitet ds. budownictwa.
2. Komitet składa się z przedstawicieli mianowanych przez Państwa Członkowskie. Przewodniczy mu przedstawiciel Komisji. Każde Państwo Członkowskie wyznacza dwóch przedstawicieli. Przedstawicielom mogą towarzyszyć eksperci.
3. Komitet opracowuje swój regulamin.

Artykuł 20

1. Komitet, określony w art. 19, może na wniosek przewodniczącego lub jednego z Państw Członkowskich zbadać każdą sprawę wynikającą z wprowadzania i praktycznego stosowania niniejszej dyrektywy.
2. Przepisy konieczne do:
 - a) ustanowienia klas wymagań, o ile nie są one zawarte w dokumentach interpretacyjnych, oraz ustanowienia procedury zaświadczenia zgodności w mandatach na opracowanie norm, stosownie do art. 7 ust. 1, i na wytyczne dla zezwoleń, stosownie do art. 11 ust. 1;
 - b) udzielania wskazówek w sprawie opracowywania dokumentów interpretacyjnych, na podstawie art. 12 ust. 1, i podejmowania decyzji dotyczących dokumentów

interpretacyjnych, na podstawie art. 12 ust. 3;

- c) uznawania krajowych specyfikacji technicznych, zgodnie z art. 4. ust. 3;

zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w ust. 3 i 4

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię w sprawie tego projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić w zależności od pilności sprawy. W przypadku decyzji, które na wniosek Komisji mają być przyjęte przez Radę, opinia przyjmowana jest większością głosów ustaloną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Podczas głosowania wewnątrz Komitetu głosy przedstawicieli Państw Członkowskich, którzy wchodzi w skład Komitetu, są wazone w sposób określony w wyżej wymienionym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

4. Komisja przyjmie wnioskowane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek w sprawie środków, które mają być podjęte. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeśli Rada nie podejmie decyzji w ciągu 3 miesięcy po przekazaniu jej powyższej propozycji, Komisja przyjmie projektowane środki.

ROZDZIAŁ IX

Klauzula ochronna

Artykuł 21

1. Jeżeli Państwo Członkowskie stwierdzi, że wyrób o zadeklarowanej zgodności z niniejszą dyrektywą nie spełnia wymagań art. 2 i 3, wówczas podejmuje ono wszelkie niezbędne środki w celu wycofania tego wyrobu z rynku, wydania zakazu wprowadzania go na rynek lub ograniczenia jego swobodnego przepływu.

Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, poinformuje natychmiast Komisję o każdym takim środku, wskazując na motywy swojej decyzji, w szczególności podając, czy niezgodność jest wynikiem:

- a) niespełnienia art. 2 i 3, jeżeli wyrób nie odpowiada specyfikacjom technicznym, określonych w art. 4;
- b) niewłaściwego stosowania specyfikacji technicznych, określonych w art. 4;
- c) niekompletności specyfikacji technicznych, określonych w art. 4.

2. Komisja skonsultuje się jak najszybciej z zainteresowanymi stronami. Jeżeli w wyniku tych konsultacji Komisja stwierdzi, że podjęte środki są uzasadnione, poinformuje o tym natychmiast Państwo Członkowskie, które podjęło te środki, jak również inne Państwa Członkowskie.

3. Jeżeli decyzja, określona w ust. 1, wynika z niekompletności norm lub specyfikacji technicznych i jeżeli Państwo Członkowskie, które podjęło tę decyzję, ma zamiar ją utrzymać oraz rozpocznie procedurę, określoną w art. 5 ust. 2, Komisja, po konsultacji z zainteresowanymi stronami, w terminie dwóch miesięcy przedłoży sprawę Komitetowi, określonego art. 19, jak również, w wypadku niekompletności zharmonizowanej normy, Komitetowi ustanowionemu zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG.

4. Państwo Członkowskie, którego to dotyczy, podejmie właściwe działania przeciwko wystawiającemu deklarację zgodności oraz poinformuje o tym Komisję, a także inne Państwa Członkowskie.

5. Komisja upewni się, że Państwa Członkowskie są poinformowane o postępie i wynikach tej procedury.

ROZDZIAŁ X

Przepisy końcowe

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie trzydziestu miesięcy od daty jej ogłoszenia⁶ i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Nie później niż do dnia 30 grudnia 1993 r. Komisja, w porozumieniu z Komitetem, określonym w art. 19, sprawdzi zastosowanie w praktyce procedur przewidzianych w niniejszej dyrektywie oraz w miarę potrzeby, przedłoży propozycje odpowiednich zmian.

Artykuł 24

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1988 r.

W imieniu Rady

V. PAPANDREOU

Przewodniczący

⁶ Niniejsza dyrektywa została notyfikowana Państwom Członkowskim dnia 27 grudnia 1988 r.

ZAŁĄCZNIK I

Zasadnicze wymagania

Wyroby budowlane powinny pozwalać na wznoszenie obiektów, które, przy uwzględnieniu czynników gospodarczych, są odpowiednie do zamierzonego wykorzystania (jako całość oraz w podziale na części) i które spełniają w związku z tym podane niżej zasadnicze wymagania, pod warunkiem że obiekty te są przedmiotem przepisów zawierających takie wymagania. Przy normalnej konserwacji obiektów wymagania te powinny być spełniane przez gospodarczo uzasadniony okres użytkowania. Wymagania dotyczą z reguły działań dających się przewidzieć.

1. Nośność i stateczność

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby obciążenia mogące na nie działać w trakcie wznoszenia i wykorzystania nie prowadziły do:

- a) zaważenia się całego obiektu lub jego części;
- b) znacznych odkształceń o niedopuszczalnej wielkości;
- c) uszkodzenia części obiektów, instalacji lub zamontowanego wyposażenia w wyniku znacznych odkształceń nośnych elementów konstrukcji;
- d) uszkodzenia na skutek wypadku w stopniu nieproporcjonalnym do wywołującej go przyczyny.

2. Bezpieczeństwo pożarowe

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby w przypadku pożaru:

- nośność konstrukcji mogła być zapewniona przez założony okres czasu;
- powstawanie i rozprzestrzenianie się ognia i dymu w obiektach było ograniczone;
- rozprzestrzenianie się ognia na sąsiednie obiekty było ograniczone;
- mieszkańcy mogli opuścić obiekt lub być uratowani w inny sposób;
- uwzględnione było bezpieczeństwo ekip ratowniczych.

3. Higiena, zdrowie i środowisko

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby nie stanowiły zagrożenia dla higieny lub zdrowia mieszkańców lub sąsiadów, w szczególności w wyniku:

- wydzielania się gazów toksycznych;

- obecności szkodliwych cząstek lub gazów w powietrzu;
- emisji niebezpiecznego promieniowania;
- zanieczyszczenia lub zatrucia wody lub gleby;
- nieprawidłowego usuwania ścieków, dymu lub odpadów w postaci stałej lub ciekłej;
- obecności wilgoci w częściach obiektów lub na powierzchniach wewnętrznych obiektów.

4. Bezpieczeństwo wykorzystania

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby w trakcie wykorzystania nie stwarzały ryzyka wypadków takich jak: poślizgi, upadki, zderzenia, oparzenia, porażenia prądem elektrycznym, obrażenia w wyniku eksplozji.

5. Ochrona przed hałasem

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby hałas, na który narażeni są mieszkańcy lub ludzie znajdujący się w pobliżu obiektów, nie przekraczał poziomu stanowiącego zagrożenie dla ich zdrowia oraz pozwalał im spać, odpoczywać i pracować w zadowalających warunkach.

6. Oszczędność energii i izolacja cieplna

Obiekty budowlane i ich instalacje grzewcze, chłodzące i wentylacyjne muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby utrzymać na niskim poziomie ilość energii wymaganej do ich wykorzystania, przy uwzględnieniu miejscowych warunków klimatycznych i potrzeb użytkowników.

ZAŁĄCZNIK II

EUROPEJSKIE ZATWIERDZENIE TECHNICZNE

1. Wniosek o zatwierdzenie może złożyć producent lub jego przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty tylko w jednym uprawnionym do tego celu organie.
2. Organy uprawnione wyznaczone przez Państwa Członkowskie tworzą organizację. Przy wykonywaniu swoich zadań organizacja ta zobowiązana jest działać w ścisłej współpracy z Komisją, która w ważnych sprawach konsultuje się z Komitetem, określonym w art. 19 dyrektywy. Państwo Członkowskie, które wyznaczyło więcej niż jeden organ uprawniony, jest odpowiedzialne za koordynowanie działalności tych organów; wyznacza ono również organ, która będzie rzecznikiem organizacji.
3. Wspólne zasady proceduralne, dotyczące składania wniosków oraz przygotowywania i wydawania zaświadczeń, ustalane są przez organizację zrzeszającą wyznaczone organy uprawnione. Przepisy te przyjmowane są przez Komisję na podstawie opinii Komitetu, zgodnie z art. 20.
4. W ramach zrzeszającej je organizacji organy uprawnione udzielają sobie wzajemnie wszelkiej niezbędnej pomocy. Organizacja ta jest również zobowiązana do koordynowania poszczególnych spraw związanych z zezwoleniami technicznymi i, gdy jest to konieczne, powołuje w tym celu podgrupy.
5. Europejskie Zatwierdzenia Techniczne są publikowane przez organy uprawnione, które informują o nich wszystkie inne uprawnione organy. Na prośbę zatwierdzonego organu uprawnionego należy mu przedstawić w celach informacyjnych kompletną dokumentację, na podstawie której przyznano zatwierdzenie.
6. Koszty wynikające z procedury przyznawania Europejskiego Zatwierdzenia Technicznego są pokrywane przez wnioskodawcę, zgodnie z przepisami krajowymi.

ZAŁĄCZNIK III

ZAŚWIADCZENIE ZGODNOŚCI ZE SPECYFIKACJAMI TECHNICZNYMI

1. METODY KONTROLI ZGODNOŚCI

Przy ustalaniu procedur zaświadczenia zgodności wyrobu ze specyfikacjami technicznymi zgodnie z art. 13 powinny być stosowane niżej podane metody kontroli zgodności; wybór i sposób łączenia metod w system zależy od wymagań określonych dla wyrobu lub grupy wyrobów, zgodnie z kryteriami wskazanymi w art. 13 ust. 3 i 4:

- a) wstępne badanie wyrobu (badanie typu) prowadzone przez producenta lub uprawnioną jednostkę;
- b) badanie próbek pobranych w fabryce prowadzone przez producenta lub uprawnioną jednostkę zgodnie z ustalonym planem badania;
- c) badanie audytowe próbek pobranych w fabryce, na rynku lub na placu budowy prowadzone przez producenta lub uprawnioną jednostkę;
- d) badanie próbek z partii przygotowanej do wysłania lub dostarczonej przez producenta lub uprawniony organ;
- e) fabryczna kontrola produkcji;
- f) wstępna inspekcja fabryki i fabrycznej kontroli produkcji przez uprawniony organ;
- g) ciągły nadzór, ocena i akceptacja fabrycznej kontroli produkcji przez uprawniony organ;

W niniejszej dyrektywie „fabryczna kontrola produkcji” oznacza stałą wewnętrzną kontrolę produkcji prowadzoną przez producenta. Wszystkie jej elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta powinny być w sposób systematyczny dokumentowane poprzez zapisywanie zasad i procedur postępowania. Taki system dokumentowania kontroli produkcji powinien gwarantować jednolitą interpretację zapewnienia jakości i umożliwić sprawdzenie osiągnięcia wymaganych cech wyrobu oraz efektywność działania systemu kontroli produkcji.

2. SYSTEMY ZAŚWIADCZANIA ZGODNOŚCI

Zaleca się stosowanie następujących systemów zaświadczenia zgodności:

- (i) świadectwo zgodności wyrobu przez uprawnioną jednostkę certyfikującą na podstawie:
 - a) (*zadania producenta*)
 - 1) fabrycznej kontroli produkcji;
 - 2) uzupełniających badań próbek pobranych w fabryce, prowadzonych

przez producenta zgodnie z ustalonym planem badania;

b) (*zadania uprawnionego organu*)

- 3) wstępnego badania wyrobu (badania typu);
- 4) wstępnej inspekcji fabryki i fabrycznej kontroli produkcji;
- 5) ciągłego nadzoru, oceny i akceptacji fabrycznej kontroli produkcji;
- 6) ewentualnie badań audytowych próbek pobranych w fabryce, na rynku lub na placu budowy;

(ii) deklaracja zgodności wyrobu wydana przez producenta na podstawie:

pierwsza możliwość:

a) (*zadania producenta*)

- 1) wstępnego badania typu;
- 2) fabrycznej kontroli produkcji;
- 3) ewentualnie badań próbek pobranych w fabryce zgodnie z ustalonym planem badania;

b) (*zadania uprawnionego organu*)

- 4) świadectwo fabrycznej kontroli produkcji na podstawie:
 - wstępnej inspekcji fabryki i fabrycznej kontroli produkcji;
 - ewentualnie ciągłego nadzoru, oceny i akceptacji fabrycznej kontroli produkcji;

druga możliwość:

- 1) wstępnych badań typu prowadzonych przez upoważnione laboratorium;
- 2) fabrycznej kontroli produkcji;

trzecia możliwość:

- 1) wstępnych badań typu prowadzonych przez producenta;
- 2) fabrycznej kontroli produkcji.

3. JEDNOSTKI ZAJMUJĄCE SIĘ ZAŚWIADCZANIEM ZGODNOŚCI

W zależności od funkcji jednostek zajmujących się zaświadczeniem zgodności

rozdziela si:

- (i) *jednostk certyfikujc*, co oznacza bezstronn jednostk rzdow lub pozarzdow posiadajc niezbdne kompetencje i wiarygodno do prowadzenia certyfikacji zgodnoci wedug okrealonego regulaminu i zarzadzania;
- (ii) *jednostk kontrolujc*, co oznacza bezstronny organ posiadajc odpowiedni organizacj, personel, kompetencje i wiarygodno, aby zgodnie z okremlonymi kryteriami sprawowa takie funkcje, jak: ocenianie, rekomendowanie w celu uzyskania akceptacji i bdacy ich nastpstwem audyt operacji kontroli jakooci prowadzonej przez producenta, a takze dokonywanie wedug specjalnych kryteriow selekcji i ocen wyrobów na placu budowy, w fabrykach lub w jakimkolwiek innym miejscu;
- (iii) *laboratorium badawcze*, co oznacza laboratorium, ktore mierzy, przeprowadza oględziny, bada, kalibruje lub w inny sposob określa parametry lub wlasności użytkowe materialów lub wyrobów.

W przypadku ust. 2 (i) oraz (ii) (pierwsza mozliwosc), trzy funkcje ust. 3 (i)-(iii) moga byc spelniane przez jedna i te sama lub przez rone jednostki; w tym drugim przypadku jednostka kontrolujc i/lub laboratorium badawcze uczestniczace w zaswiadczeniu zgodnoci pelnia swoje funkcje w imieniu jednostki certyfikujcej.

W sprawie kryteriow dotyczacych kompetencji, bezstronności i wiarygodności jednostek certyfikujacych, jednostek kontrolujacych i laboratoriów badawczych patrz załącznik IV.

4. ZNAK ZGODNOŚCI CE, ŚWIADECTWO ZGODNOŚCI WE, DEKLARACJA ZGODNOŚCI WE

4.1. Znak zgodności CE

Znak zgodności WE ma postać symbolu CE o przedstawionej niżej formie graficznej.

Oznakowaniu CE towarzyszyć powinny:

- nazwa i znak identyfikacyjny producenta,
a także, w miarę potrzeb,
- wskazówki pozwalające na identyfikację cech wyrobu na podstawie specyfikacji

technicznych,

- dwie ostatnie cyfry roku produkcji,
- symbol identyfikacyjny jednostki kontrolującej,
- numer świadectwa zgodności WE.

4.2 Świadectwo zgodności WE

Świadectwo zgodności WE zawiera w szczególności:

- nazwę i adres jednostki certyfikującej,
- nazwę i adres producenta lub jego przedstawiciela mającego swoją siedzibę we Wspólnocie,
- opis wyrobu (rodzaj, identyfikacja, wykorzystanie itp.),
- przepisy, z którymi wyrób jest zgodny,
- szczególne warunki odnoszące się do wykorzystania wyrobu,
- numer świadectwa,
- warunki i termin ważności świadectwa, jeżeli istnieje taka potrzeba,
- nazwisko i stanowisko osoby upoważnionej do podpisania świadectwa.

4.3. Deklaracja zgodności WE

Deklaracja zgodności WE powinna zawierać w szczególności:

- nazwę i adres producenta lub jego przedstawiciela upoważnionego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie,
- opis wyrobu (rodzaj, identyfikacja, wykorzystanie itp.),
- przepisy, z którymi wyrób jest zgodny,
- szczególne warunki odnoszące się do wykorzystania wyrobu,
- numer deklaracji,
- nazwę i adres uprawnionego organu, jeżeli istnieje taka potrzeba,
- nazwisko i stanowisko osoby upoważnionej do podpisania deklaracji w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

4.4. Świadectwo i deklaracja zgodności są wydawane w języku urzędowym lub w językach

Państwa Członkowskiego, w którym wyrób ma być wykorzystany.

ZAŁĄCZNIK IV

ZATWIERDZENIE LABORATORIÓW BADAWCZYCH, JEDNOSTEK KONTROLUJĄCYCH I JEDNOSTEK CERTYFIKUJĄCYCH

Wyznaczone przez Państwa Członkowskie laboratoria badawcze, jednostki kontrolujące i jednostki certyfikujące muszą spełniać następujące warunki minimalne:

1. posiadanie personelu oraz niezbędnych środków i wyposażenia;
2. kompetencje techniczne i wiarygodność zawodowa personelu;
3. bezstronność pracowników i personelu technicznego w prowadzeniu badań, przygotowywaniu sprawozdań, wydawaniu świadectw i sprawowaniu nadzoru przewidzianych niniejszą dyrektywą w stosunku do wszystkich środowisk, grup i osób bezpośrednio lub pośrednio związanych z wyrobami budowlanymi;
4. zachowywanie tajemnicy zawodowej przez personel;
5. posiadanie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, chyba że odpowiedzialność tę, zgodnie z prawem tego kraju, przejmuje państwo.

Spełnienie warunków 1 i 2 jest okresowo sprawdzane przez właściwe władze Państw Członkowskich.

Wyciąg z dyrektywy 93/68/EWG w zakresie w jakim nowelizuje dyrektywę 89/106/EWG

DYREKTYWA RADY 93/68/EWG

z dnia 22 lipca 1993 r.

zmieniająca dyrektywy 87/404/EWG (proste zbiorniki ciśnieniowe), 88/378/EWG (bezpieczeństwo zabawek), 89/106/EWG (wyroby budowlane), 89/336/EWG (kompatybilność elektromagnetyczna), 89/392/EWG (maszyny), 89/686/EWG (środki ochrony osobistej), 90/384/EWG (wagi nieautomatyczne), 90/385/EWG (urządzenia medyczne aktywnego osadzania), 90/396/EWG (urządzenia spalania paliw gazowych), 91/263/EWG (wyposażenie terminali telekomunikacyjnych), 92/42/EWG (nowe kotły wody gorącej opalane paliwem płynnym lub gazowym) i 73/23/EWG (wyposażenie elektryczne przewidziane do stosowania w pewnych granicach napięcia)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rada przyjęła już serię dyrektyw mających na celu usuwanie przeszkód technicznych w handlu zgodnie z zasadami ustanowionymi w uchwale Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej oraz normalizacji⁴; każda z tych dyrektyw przewiduje wymóg umieszczenia oznakowania CE; w celu uproszczenia i ujednolicenia ustawodawstwa wspólnotowego należy zastąpić te różne przepisy uregulowaniami jednolitymi; konieczne jest zharmonizowanie tych przepisów, szczególnie w odniesieniu do produktów, które mogą podlegać przepisom kilku z tych dyrektyw;

Komisja, w swoim komunikacie z dnia 15 czerwca 1989 w sprawie globalnego podejścia do badań i certyfikacji⁵, zaproponowała opracowanie wspólnych reguł dotyczących oznakowania zgodności CE według jednego wzoru; w swojej rezolucji z dnia 21 grudnia 1989 w sprawie

¹ Dz.U. nr C 160 z 20.6.1991, str. 14; oraz Dz.U. nr C 28 z 2.2.1993, str. 16.

² Dz.U. nr C 125 z 18.5.1992, str. 178; Dz.U. nr C 115 z 26.4.1993, str. 117; oraz decyzja z dnia 14 lipca 1993 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. nr C 14 z 20.1.1992, str. 15; oraz Dz.U. nr C 129 z 10.5.1993, str. 3.

⁴ Dz.U. nr C 136 z 4.6.1985, str. 1.

⁵ Dz.U. nr C 231 z 8.9.1989, str. 3 oraz Dz.U. nr C 267 z 19.10.1989, str. 3.

globalnego podejścia do oceny zgodności⁶ Rada zatwierdziła jako wiodącą zasadę przyjęcie spójnego podejścia, takiego jak podejście zastosowane w przypadku stosowania oznakowania CE;

w związku z tym, dwoma podstawowymi elementami nowego podejścia, które muszą być stosowane są zasadnicze wymogi i procedury oceny zgodności;

harmonizacja przepisów dotyczących umieszczania i stosowania oznakowania CE wymaga poddania obowiązujących dyrektyw szczegółowym zmianom w celu dostosowania ich do nowych regulacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Wprowadza się zmiany w następujących dyrektywach:

1. Dyrektywa Rady 87/404/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych⁷;
2. Dyrektywa Rady 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek⁸;
3. Dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych⁹;
4. Dyrektywa Rady 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej¹⁰;
5. Dyrektywa Rady 89/392/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do maszyn¹¹;
6. Dyrektywa Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej¹²;

⁶ Dz.U. nr C 10 z 16.1.1990, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 220 z 8.8.1987, str. 48; dyrektywa zmieniona dyrektywą 90/488/EWG (Dz.U. nr L 270 z 2.10.1990, str. 25).

⁸ Dz.U. nr L 187 z 16.7.1988, str. 1.

⁹ Dz.U. nr L 40 z 11.2.1989, str. 12.

¹⁰ Dz.U. nr L 139 z 23.5.1989, str. 19; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/31/EWG (Dz.U. nr L 126 z 12.5.1992, str. 11).

¹¹ Dz.U. nr L 183 z 29.6.1989, str. 9; dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/368/EWG (Dz.U. nr L 198 z 22.7.1991, str. 16).

¹² Dz.U. nr L 399 z 30.12.1989, str. 18.

7. Dyrektywa Rady 90/384/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wag nieautomatycznych¹³;
8. Dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania¹⁴;
9. Dyrektywa Rady 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych¹⁵;
10. Dyrektywa Rady 91/263/EWG z dnia 29 kwietnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących końcowych urządzeń telekomunikacyjnych, w tym wzajemnego uznawania ich zgodności¹⁶;
11. Dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym¹⁷;
12. Dyrektywa Rady 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia¹⁸.

[...]

Artykuł 4

W dyrektywie 89/106/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w całym tekście wyrażenie „znak WE” zastępuje się wyrażeniem „oznakowanie CE”;
2. w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. a) W przypadku gdy wyroby podlegają przepisom innych dyrektyw dotyczących innych aspektów, a które także nakładają wymóg umieszczenia oznakowania zgodności CE, określonego w art. 4 ust. 2 oznakowanie to wskazuje, że istnieje

¹³ Dz.U. nr L 189 z 20.7.1990, str. 1.

¹⁴ Dz.U. nr L 189 z 20.7.1990, str. 17.

¹⁵ Dz.U. nr L 196 z 26.7.1990, str. 15.

¹⁶ Dz.U. nr L 128 z 23.5.1991, str. 1.

¹⁷ Dz.U. nr L 167 z 22.6.1992, str. 17.

¹⁸ Dz.U. nr L 77 z 26.3.1972, str. 29.

domniemanie spełniania przez dane wyroby przepisów zawartych w innych dyrektywach.

- b) Jednakże jeżeli co najmniej jedna z tych dyrektyw pozwala producentowi w okresie przejściowym na wybór regulacji, oznakowanie CE wskazuje zgodność tylko z dyrektywami zastosowanymi przez producenta. W takim przypadku należy podać szczegółowe dane o zastosowanych dyrektywach, zgodnie z ich publikacją w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, w dokumentacji, uwagach i instrukcjach wymaganych przez te dyrektywy towarzyszącym takim wyrobom.”;

- 3. w art. 4 ust. 2 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie uznają, że wyroby nadają się do wykorzystania, jeżeli umożliwiają one działania, do których zostały przeznaczone, pod warunkiem że są odpowiednio zaprojektowane i wykonane tak by spełnić wymogi zasadnicze określone w art. 3, w przypadku gdy wyroby te mają oznakowanie CE wskazujące, że spełniają wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy, łącznie z procedurami oceny zgodności ustanowionymi w rozdziale V i procedurę ustanowioną w rozdziale III. Oznakowanie CE wskazuje.”;

- 4. w art. 4 ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. Oznakowanie CE oznacza, że wyroby spełniają wymagania ust. 2 i 4 niniejszego artykułu. Na producencie lub jego upoważnionym przedstawicielu mającym siedzibę we Wspólnocie spoczywa odpowiedzialność za umieszczenie oznakowania CE na samym wyrobie, etykiecie dołączonej do wyrobu, lub na jego opakowaniu, bądź na załączonej do niego dokumentacji handlowej.”;

- 5. w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 21:

- a) w przypadku gdy Państwo Członkowskie stwierdza, że oznakowanie CE zostało umieszczone bezpodstawnie, producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę we Wspólnocie jest zobowiązany doprowadzić wyrób do zgodności w zakresie przepisów dotyczących oznakowania CE, oraz zaprzestać naruszania prawa na warunkach określonych przez Państwo Członkowskie;
- b) w przypadku dalszego braku zgodności Państwo Członkowskie przyjmuje wszelkie właściwe środki w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania do obrotu przedmiotowego wyrobu, lub zapewnienia wycofania go z obrotu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.”;

- 6. w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa Członkowskie przyjmują środki konieczne do zakazania umieszczania na produktach oznakowań, które mogłyby wprowadzać w błąd osoby trzecie, co do oznakowania CE pod względem znaczenia i formy. Wszelkie inne oznakowania mogą być umieszczane na wyrobach budowlanych na etykiecie dołączonej do opakowania lub załączonej do niego dokumentacji handlowej, pod warunkiem że nie zmniejszają widoczności i czytelności oznakowania CE.”;

7. w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie

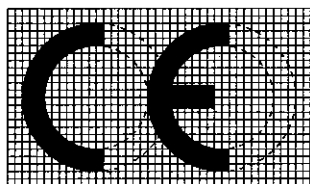
„1. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji oraz innym Państwom Członkowskim organy wyznaczone do przeprowadzenia certyfikacji i kontroli oraz laboratoria badawcze powołane do zadań, które muszą być przeprowadzone w celu technicznego zatwierdzenia, świadectw zgodności, inspekcji i testów zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy łącznie z ich numerami identyfikacyjnymi przyznanymi im wcześniej przez Komisję.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykaz organów notyfikowanych i laboratoriów zawierający ich numery identyfikacyjne oraz zadania i wyroby, dla których zostały one notyfikowane. Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.”;

8. w załączniku III ppkt 4.1 otrzymuje brzmienie:

„4.1. Oznakowanie zgodności CE

- Oznakowanie zgodności CE składa się z liter „CE” w następującej formie:

- W przypadku zmniejszania lub powiększania oznakowania CE proporcje powyższego rysunku muszą być zachowane.
- Różne elementy oznakowania CE muszą mieć faktycznie takie same wymiary pionowe, które nie mogą być mniejsze niż 5 mm.
- Za oznakowaniem CE należy umieścić numer identyfikacyjny organu uczestniczącego w fazie kontroli produkcji.

Informacje dodatkowe

- Oznakowaniu CE towarzyszy nazwa handlowa lub identyfikujący znak towarowy producenta, dwie ostatnie cyfry roku, w którym oznakowanie CE było umieszczone, i gdzie stosowne, numer świadectwa zgodności WE oraz

wskazówki pozwalające na zidentyfikowanie właściwości wyrobu w oparciu o specyfikacje techniczne.”

Tabela zgodności projektu ustawy o wyrobach budowlanych z Dyrektywą Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. Nr 89/106/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych

Przepis krajowy – projekt ustawy o wyrobach budowlanych	Przepis wspólnotowy – Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. Nr 89/106/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych	Uwagi
Art. 1	Art. 1.1 i Art. 22 ust. 1	
Art. 2 pkt 1	Art. 1.2	
Art. 2 pkt 2	Art. 4.1	
Art. 2 pkt 3	Art. 8.1	
Art. 2 pkt 4	Art. 13.1 i 13.2	
Art. 2 pkt 5	Art. 6.2	
Art. 2 pkt 6	Brak odpowiednika	
Art. 2 pkt 7	Brak odpowiednika	
Art. 2 pkt 8	Brak odpowiednika	
Art. 3	Art. 2.1	
Art. 4 ust. 1	Art. 4.2	
Art. 4 ust. 2	Art. 4.4	
Art. 4 ust. 3	Załącznik III pkt 4.1	
Art. 4 ust. 4	Art. 22.1	
Art. 4 ust. 5	Art. 22.1	
Art. 5	Art. 4.6	
Art. 6 ust. 1	Załącznik III pkt 1	
Art. 6 ust. 2	Art. 22.1	
Art. 6 ust. 3	Art. 22.1	
Art. 7 ust. 1	Art. 6.2 i Art. 13.2	
Art. 7 ust. 2	Brak odpowiednika	
Art. 7 ust. 3	Art. 22.1	
Art. 7 ust.4	Art. 22.1	
Art. 8 ust. 1	Brak odpowiednika	
Art. 8 ust. 2	Brak odpowiednika	
Art. 8 ust. 3	Brak odpowiednika	
Art. 8 ust. 4	Brak odpowiednika	
Art. 8 ust. 5	Art. 22.1	
Art. 8 ust. 6	Art. 22.1	
Art. 9 ust. 1	Art. 13.5	
Art. 9 ust. 2	Brak odpowiednika	
Art. 9 ust. 3	Brak odpowiednika	
Art. 10	Art. 16.2	
Art. 11	Art. 2.1 i 15.1	
Art. 12 ust. 1	Art. 2.1 i 15.1	
Art. 12 ust. 2	Brak odpowiednika	

Art. 12 ust. 3	Brak odpowiednika	
Art. 12 ust. 4	Brak odpowiednika	
Art. 13 ust. 1	Art. 2.1 i 15.1	
Art. 13 ust. 2	Art. 2.1 i 15.1	
Art. 13 ust. 3	Art. 2.1 i 15.1	
Art. 14 ust. 1	Art. 15.2	Dyrektywa nie przewiduje odpowiednika Krajowego Wykazu Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych, nakłada jednak na Państwa Członkowskie obowiązek wycofania ze sprzedaży oraz zakazania używania znaku CE w odniesieniu do wyrobu, który nie spełnia wymagań dyrektywy.
Art. 14 ust. 2	Art. 15.2	
Art. 14 ust. 3	Art. 15.2	
Art. 14 ust. 4	Art. 15.2	
Art. 14 ust. 5	Art. 15.2	
Art. 14 ust. 6	Art. 22.1	
Art. 14 ust. 7	Art. 22.1	
Art. 15 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	Dyrektywa nie zawiera wytycznych odnośnie przeprowadzania kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu; przepisy ustawy dotyczące tej kontroli stanowią więc wypełnienie ogólnych przepisów dyrektywy dotyczących obowiązków Państw Członkowskich.
Art. 15 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 15 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 16 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 16 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 16 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 16 ust. 4	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 16 ust. 5	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 17 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 17 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	

Art. 17 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 17 ust. 4	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 17 ust. 5	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 17 ust. 6	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 18 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 18 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 18 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 19 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 19 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 20 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 20 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 20 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 21 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 21 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 21 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 22 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 22 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 23 ust. 1	Art. 22.1	
Art. 23 ust. 2	Art. 22.1	
Art. 24 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 24 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 24 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 24 ust. 4	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 24 ust. 5	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 24 ust. 6	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 25 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 25 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 25 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 25 ust. 4	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 25 ust. 5	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 25 ust. 6	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 26 ust. 1	Art. 22.1	
Art. 26 ust. 2	Art. 22.1	
Art. 27	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 28 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 28 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 28 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 29 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 29 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 29 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 29 ust. 4	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 29 ust. 5	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 30 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 30 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 30 ust. 3	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 30 ust. 4	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 30 ust. 5	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 30 ust. 6	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	

Art. 31	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 32 ust. 1	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 32 ust. 2	Art. 2.1, 15.1 i 21.1	
Art. 33 pkt 1	Art. 15.2	
Art. 33 pkt 2	Art. 15.2	
Art. 33 pkt 3	Art. 15.3	
Art. 34	Brak odpowiednika	
Art. 35	Brak odpowiednika (zmiana ustawy o systemie oceny zgodności)	
Art. 36	Brak odpowiednika	
Art. 37	Brak odpowiednika	
Art. 38	Art. 24	

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW

DO

PROJEKTU USTAWY

O WYROBACH BUDOWLANYCH

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 3 grudnia 2003 r.

Obszar Negocjacyjny: „Swobodny przepływ towarów”

Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 1

1.	Uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o wyrobach budowlanych
2.	Projekt ustawy o wyrobach budowlanych wraz z projektami aktów wykonawczych
3.	Opinia Sekretarza KIE o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej, wydana dnia 15 stycznia 2004 r.
4.	Tabela zgodności projektu ustawy o wyrobach budowlanych z Dyrektywą Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. Nr 89/106/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych
5.	Przetłumaczony na język polski tekst Dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych
6.	Przetłumaczony na język polski wyciąg z Dyrektywy Rady 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. w zakresie, w jakim nowelizuje dyrektywę 89/106/EWG zmieniającą dyrektywy 87/404/EWG (proste zbiorniki ciśnieniowe), 88/378/EWG (bezpieczeństwo zabawek), 89/106/EWG (wyroby budowlane), 89/336/EWG (kompatybilność elektromagnetyczna), 89/392/EWG (maszyny), 89/686/EWG (środki ochrony osobistej), 90/384/EWG (wagi nieautomatyczne), 90/385/EWG (urządzenia medyczne aktywnego osadzania), 90/396/EWG (urządzenia spalania paliw gazowych), 91/263/EWG (wyposażenie terminali telekomunikacyjnych), 92/42/EWG (nowe kotły wody gorącej opalane paliwem płynnym lub gazowym) i 73/23/EWG (wyposażenie elektryczne przewidziane do stosowania w pewnych granicach napięcia)